

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-02/22-01/33

URBROJ: 65-22-07

Zagreb, 15. lipnja 2022.

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članaka 178. i 192. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem ***Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Državnom sudbenom vijeću***, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 15. lipnja 2022. godine.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra pravosuđa i uprave dr. sc. Ivana Malenicu i državne tajnike mr. sc. Josipa Salapića, Juru Martinovića i Sanjina Rukavinu.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandroković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KLASA: 022-03/22-01/28
URBROJ: 50301-21/32-22-6

Zagreb, 15. lipnja 2022.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

PREDMET: Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Državnom sudbenom vijeću

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. – pročišćeni tekst i 5/14. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 172. u vezi s člankom 190. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 123/20.), Vlada Republike Hrvatske podnosi Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Državnom sudbenom vijeću.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra pravosuđa i uprave dr. sc. Ivana Malenicu i državne tajnike mr. sc. Josipa Salapića, Juru Martinovića i Sanjina Rukavinu.

PREDSJEDNIK

mr. sc. Andrej Plenković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU**

Zagreb, lipanj 2022.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU

Članak 1.

U Zakonu o Državnom sudbenom vijeću („Narodne novine“, br. 116/10., 57/11., 130/11., 13/13., 28/13., 82/15., 67/18. i 126/19.) u članku 7. stavak 7. briše se.

Članak 2.

U članku 12. stavak 3. mijenja se i glasi:

„(3) Svaki kandidat za člana Vijeća mora dati pisani pristanak na kandidaturu i priložiti životopis.“.

Članak 3.

Članak 14. mijenja se i glasi:

„(1) Prijedlozi kandidata za članove Vijeća iz reda sudaca Vrhovnog suda Republike Hrvatske podnose se kandidacijskom odboru Vrhovnog suda Republike Hrvatske.

(2) Prijedlozi kandidata za članove Vijeća iz reda sudaca županijskih sudova podnose se nadležnom kandidacijskom odboru za područje nadležnih županijskih sudova iz članka 9. stavka 4. ovoga Zakona.

(3) Prijedlozi kandidata za članove Vijeća iz reda sudaca prvostupanijskih sudova podnose se kandidacijskom odboru prvostupanijskih sudova.

(4) Prijedlozi kandidata za članove Vijeća iz reda sudaca Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, Visokog kaznenog suda Republike Hrvatske i Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske podnose se kandidacijskom odboru visokih sudova.

(5) Kandidati za članove Vijeća iz reda sudaca sudova određene vrste mogu biti suci koji u toj vrsti suda obnašaju dužnost najmanje pet godina.

(6) Nadležni kandidacijski odbori utvrđuju pravovaljanost kandidatura za članove vijeća.“.

Članak 4.

U članku 16. stavak 7. mijenja se i glasi:

„(7) Utvrđene liste kandidata i njihove životopise Povjerenstvo objavljuje na mrežnim stranicama Vrhovnog suda Republike Hrvatske.“.

Članak 5.

U članku 42. stavku 1. podstavak 9. briše se.

Dosadašnji podstavci 10. i 11. postaju podstavci 9. i 10.

Članak 6.

U članku 51. stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Za suca općinskog, trgovačkog i upravnog suda može biti imenovana osoba koja je završila Državnu školu za pravosudne dužnosnike i koja ne obnaša pravosudnu dužnost.“

Članak 7.

U članku 52. stavku 2. riječi: „iduće dvije kalendarske godine“ zamjenjuju se riječima: „idućoj kalendarskoj godini“.

U stavku 3. riječi: „sljedeće dvije godine“ zamjenjuju se riječima: „iduću kalendarsku godinu“.

Iza stavka 4. dodaje se stavak 5. koji glasi:

„(5) Plan popunjavanja slobodnih sudačkih mjesta i njegove izmjene objavljuju se na mrežnim stranicama ministarstva nadležnog za poslove pravosuđa i Vijeća.“

Članak 8.

Članak 55. mijenja se i glasi:

„(1) Kada pravosudni dužnosnik podnosi prijavu na oglas o slobodnom mjestu suca u županijskim i visokim sudovima, Vijeće će od nadležnog sudačkog vijeća odnosno državnog odvjetnika zatražiti ocjenu obnašanja dužnosti.

(2) Kandidati za suca u županijskim i visokim sudovima koji u trenutku prijave više ne obnašaju pravosudnu dužnost pristupaju pisanoj provjeri znanja pred Vijećem koja se sastoji od izrade jedne pisane radnje.

(3) Ocjenom obnašanja dužnosti odnosno pisanom provjerom znanja može se ostvariti najviše 150 bodova.

(4) Na temelju ukupnog broja bodova utvrđenog ocjenom obnašanja dužnosti odnosno pisanom provjerom znanja Vijeće utvrđuje redoslijed kandidata koji se objavljuje na mrežnim stranicama Vijeća.

(5) Vijeće će na razgovor pozvati kandidate prema utvrđenom broju bodova iz stavka 4. ovoga članka, od najmanjeg prema najvećem broju bodova, i u skladu sa stavkom 9. ovoga članka.

(6) Na razgovoru iz stavka 5. ovoga članka kandidatima se postavljaju pitanja koja se odnose na njihov dosadašnji rad i aktivnosti, a na temelju kojih se može utvrditi njihov osjećaj za pravdu, sposobnost primjerenog i odgovornog obnašanja dužnosti te njihova motiviranost za obnašanje dužnosti.

(7) Kandidat na razgovoru može ostvariti najviše 20 bodova, a bodovi se dodjeljuju neposredno nakon razgovora sa svakim pojedinim kandidatom te objavljuju na mrežnim stranicama Vijeća.

(8) Zbrajanjem broja bodova ostvarenih ocjenom obnašanja dužnosti odnosno pisanom provjerom znanja i na razgovoru Vijeće utvrđuje redoslijed kandidata i objavljuje ga na svojim mrežnim stranicama.

(9) Vijeće će imenovati suce između najviše 15 kandidata koji su ostvarili najveći broj bodova, s tim da razlika između izabranog kandidata i kandidata s najvećim brojem bodova ne smije biti veća od 15 bodova.“

Članak 9.

U članku 55.a stavku 2. riječi: „ili više pisanih radnji“ zamjenjuju se riječima: „pisane radnje“.

Stavci 5., 6. i 7. mijenjaju se i glase:

„(5) Vijeće će na razgovor pozvati kandidate prema utvrđenom broju bodova iz stavka 4. ovoga članka, od najmanjeg prema najvećem broju bodova, i u skladu sa stavkom 7. ovoga članka.

(6) Na razgovoru iz stavka 5. ovoga članka kandidatima se postavljaju pitanja koja se odnose na njihov dosadašnji rad i aktivnosti, a na temelju kojih se može utvrditi njihov osjećaj za pravdu, sposobnost primjerenog i odgovornog obnašanja dužnosti te njihova motiviranost za obnašanje dužnosti. Kandidat na razgovoru može ostvariti najviše 20 bodova. Bodovi se dodjeljuju neposredno nakon razgovora sa svakim pojedinim kandidatom te objavljuju na mrežnim stranicama Vijeća.

(7) Zbrajanjem bodova ostvarenih ocjenom obnašanja dužnosti odnosno na pisanoj provjeri znanja i na razgovoru Vijeće utvrđuje redosljed kandidata i objavljuje ga na svojim mrežnim stranicama. Vijeće će imenovati suce između najviše 15 kandidata koji su ostvarili najveći broj bodova, s tim da razlika između izabranog kandidata i kandidata s najvećim brojem bodova ne smije biti veća od 15 bodova.“

Stavak 8. briše se.

Dosadašnji stavci 9. i 10. postaju stavci 8. i 9.

U dosadašnjem stavku 11. koji postaje stavak 10. brojka: „9“ zamjenjuje se brojkom: „8“.

Dosadašnji stavak 12. postaje stavak 11.

Članak 10.

Članak 56. mijenja se i glasi:

„(1) Za suca općinskog, trgovačkog ili upravnog suda mogu se imenovati kandidati koji su završili Državnu školu za pravosudne dužnosnike i koji ne obnašaju pravosudnu dužnost.

(2) U odnosu na kandidate iz stavka 1. ovoga članka koji su primljeni u državnu službu na neodređeno vrijeme i raspoređeni na radno mjesto savjetnika u pravosudnim tijelima izbor mora biti utemeljen na ocjeni rada u svojstvu savjetnika, završnoj ocjeni koju su ostvarili u Državnoj školi i ostvarenim bodovima na razgovoru s Vijećem, a u odnosu na kandidate koji su Državnu školu završili polaganjem završnog ispita na broju bodova ostvarenih na završnom ispitu u Državnoj školi i ostvarenim bodovima na razgovoru s Vijećem.

(3) Ocjenu rada savjetnika u pravosudnim tijelima u svrhu sudjelovanja u postupku imenovanja sudaca utvrđuje čelnik pravosudnog tijela u koje su raspoređeni na zahtjev Vijeća sukladno metodologiji ocjenjivanja rada sudskih savjetnika odnosno metodologiji ocjenjivanja rada državnoodvjetničkih savjetnika, a na temelju ocjenjivanja rada kandidati mogu ostvariti najviše 100 bodova.

(4) Protiv odluke o ocjeni iz stavka 3. ovoga članka kandidat ima pravo u roku od osam dana od dana dostave izjaviti žalbu predsjedniku neposredno višeg suda odnosno neposredno višem državnom odvjetniku, koji su o žalbi dužni odlučiti u roku od 15 dana od dana zaprimanja.

(5) Kada Vijeće za suce imenuje kandidate koji su završili Državnu školu za pravosudne dužnosnike, a završnu ocjenu u Državnoj školi za pravosudne dužnosnike ostvarili su na temelju različitih mjerila, vrijednost završne ocjene tih kandidata usklađuje se tako da se završna ocjena svakog kandidata pomnoži koeficijentom koji se izračunava tako da se najviša moguća završna ocjena prema propisima koji su važili u vrijeme prijave na oglas o slobodnom sudačkom mjestu podijeli najvišom mogućom završnom ocjenom koju je prema važećim propisima kandidat mogao ostvariti u vrijeme njegova ocjenjivanja.

(6) Na temelju ocjene rada savjetnika u pravosudnim tijelima i završne ocjene u Državnoj školi odnosno broja bodova na završnom ispitu u Državnoj školi Vijeće utvrđuje redoslijed kandidata koji se objavljuje na mrežnim stranicama Vijeća.

(7) Metodologiju ocjenjivanja rada sudskih savjetnika donosi ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa.“.

Članak 11.

Članak 56.a mijenja se i glasi:

„(1) U postupcima iz članka 56. ovoga Zakona na razgovor pred Vijećem pozivaju se kandidati prema utvrđenom broju bodova iz članka 56. stavka 6. ovoga Zakona, od najmanjeg prema najvećem broju bodova, i u skladu sa stavkom 4. ovoga članka.

(2) Kandidati na razgovoru mogu ostvariti najviše 20 bodova, a bodovi se dodjeljuju neposredno nakon razgovora sa svakim pojedinim kandidatom te objavljuju na mrežnim stranicama Vijeća. Kandidatima se postavljaju pitanja koja se odnose na njihov dosadašnji rad i aktivnosti, na temelju kojih se može utvrditi njihov osjećaj za pravdu, sposobnost primjerenog i odgovornog obnašanja dužnosti te njihova motiviranost za obnašanje dužnosti.

(3) Zbrajanjem broja bodova ostvarenih ocjenom rada savjetnika u pravosudnim tijelima i završnom ocjenom u Državnoj školi odnosno bodovima na završnom ispitu u Državnoj školi i na razgovoru Vijeće utvrđuje redoslijed kandidata koji se objavljuje na mrežnim stranicama Vijeća.

(4) Vijeće imenuje suce između najviše 15 kandidata koji su ostvarili najveći broj bodova, s tim da razlika između izabranog kandidata i kandidata s najvećim brojem bodova ne smije biti veća od 15 bodova.

(5) Prije donošenja odluke o imenovanju Vijeće kandidate iz stavka 4. ovoga članka upućuje na psihološko testiranje radi utvrđenja sposobnosti za obnašanje sudačke dužnosti.

(6) Za kandidate s najvećim brojem bodova koji zadovolje na psihološkom testiranju Vijeće nadležnoj sigurnosno-obavještajnoj agenciji podnosi zahtjev za provedbu temeljne sigurnosne provjere, i to za onoliko kandidata koliko se sudaca imenuje.

(7) Temeljna sigurnosna provjera provodi se sukladno zakonu koji uređuje sigurnosne provjere, a na temelju izvješća o rezultatu temeljne sigurnosne provjere nadležne sigurnosno-obavještajne agencije Vijeće donosi ocjenu o postojanju sigurnosnih zapreka. Za suca ne može se imenovati kandidat u odnosu na kojeg se utvrdi postojanje sigurnosnih zapreka

(8) U slučaju da kandidat iz stavka 4. ovoga članka odbije dati suglasnost za provođenje temeljne sigurnosne provjere ili se u odnosu na tog kandidata utvrdi postojanje sigurnosnih zapreka, Vijeće nadležnoj sigurnosno-obavještajnoj agenciji podnosi zahtjev za provedbu temeljne sigurnosne provjere kandidata koji je ostvario sljedeći najveći broj bodova.“.

Članak 12.

Članak 56.b mijenja se i glasi:

„Pravila o načinu provođenja provjere znanja i ocjenjivanju pisanih radnji te načinu provođenja i ocjenjivanja razgovora i načinu provedbe psihološkog testiranja iz članka 55., 55.a i 56.a ovoga Zakona donosi Vijeće.“

Članak 13.

Iza članka 56.b dodaje se članak 56.c koji glasi:

„Članak 56.c

- (1) Odluka o imenovanju sudaca mora biti obrazložena.
- (2) Ako je prema utvrđenom redoslijedu iz članka 55. stavka 8., članka 55.a stavka 7. i članka 56.a stavka 3. ovoga Zakona više kandidata ostvarilo isti broj bodova te ako je za suca Vijeće imenovalo kandidata koji nije ostvario najveći broj bodova, Vijeće će u odluci o imenovanju posebno obrazložiti razloge zbog kojih je prednost dalo izabranom kandidatu u odnosu na kandidate s istim odnosno većim brojem bodova.
- (3) Odluka o imenovanju sudaca objavljuje se u „Narodnim novinama“.

Članak 14.

U članku 61. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Sudac može uz svoj pristanak biti privremeno upućen na rad u drugi sud na vrijeme do četiri godine, s time da se to vrijeme može produžiti za još četiri godine.“

U stavku 4. riječi: „viši sudski savjetnik“ zamjenjuju se riječima: „viši sudski savjetnik-specijalist“.

Iza stavka 5. dodaje se stavak 6. koji glasi:

„(6) Pravo na povoljniju plaću iz stavka 5. ovoga članka isključuje pravo na dodatak na plaću kada je sudac upućen na rad u drugi sud sukladno zakonu koji uređuje prava i dužnosti sudaca.“

Članak 15.

Članak 61.a mijenja se i glasi:

- „(1) Najviše 30% slobodnih sudačkih mjesta predviđenih planom iz članka 52. stavka 1. ovoga Zakona može se popuniti trajnim premještajem sudaca iz sudova istog stupnja.
- (2) Nakon donošenja plana iz članka 52. stavka 1. ovoga Zakona, a prije objave oglasa iz članka 53. ovoga Zakona, Vijeće na svojim internetskim stranicama objavljuje poziv sucima da, u roku koji odredi Vijeće, podnesu prijavu za trajni premještaj.
- (3) U drugi sud trajno se mogu premjestiti suci koji obnašaju sudačku dužnost najmanje tri godine.
- (4) Suci koji žele biti trajno premješteni u drugi sud, u roku koji odredi Vijeće, dostavljaju Vijeću pisanu prijavu uz koju prilažu rješenje predsjednika suda o ispunjavanju svoje sudačke obveze za posljednje tri godine.
- (5) Nakon proteka roka za dostavu prijave iz stavka 4. ovoga članka, Vijeće će utvrditi potrebe i stanje popunjenosti sudačkih mjesta te broj primljenih, riješenih i neriješenih

predmeta u sudovima u kojima prijavljeni kandidati obnašaju sudačku dužnost. Prijave sudaca koji sudačku dužnost obnašaju u sudovima u kojima bi u slučaju premještaja došlo do većih poteškoća u organizaciji rada neće se razmatrati.

(6) Ako se na poziv Vijeća javi više kandidata, Vijeće ih poziva na razgovor na kojem im se postavljaju pitanja koja se odnose na njihov dosadašnji rad i aktivnosti, a na temelju kojih se može utvrditi njihova motiviranost za trajan premještaj i obnašanje dužnosti u drugom sudu.

(7) Kandidat na razgovoru može ostvariti najviše 20 bodova, a bodovi se dodjeljuju neposredno nakon razgovora sa svakim pojedinim kandidatom.

(8) Na temelju utvrđenja o ispunjavanju sudačke obveze iz stavka 4. ovoga članka i bodova ostvarenih na razgovoru Vijeće utvrđuje redoslijed kandidata, objavljuje ga na svojim mrežnim stranicama te donosi obrazloženu odluku o premještaju.“.

Članak 16.

U članku 62. stavku 2. iza točke 8. dodaje se nova točka 9. koja glasi:

„9. nedavanje suglasnosti za provođenje sigurnosne provjere,“.

Dosadašnja točka 9. postaje točka 10.

U stavku 3. točki 3. riječi: „manje od 80% odluka utvrđenih“ zamjenjuju se riječima: „manji od broja utvrđenog“.

U točki 4. iza riječi: „hitnosti“ točka se zamjenjuje zarezom i dodaje točka 5. koja glasi:

„5. ako bez opravdanog razloga uslijed nepoduzimanja postupovnih radnji u sudskom predmetu nastupi zastara.“.

Članak 17.

U članku 63. stavak 8. mijenja se i glasi:

„(8) O pravomoćnoj odluci kojom je sucu izrečena kazna Državno sudbeno vijeće obavještava nadležno sudačko vijeće, predsjednika suda u kojem sudac obnaša sudačku dužnost i ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa koje vodi evidenciju o izrečenim kaznama.“.

Članak 18.

U članku 64. iza riječi: „drugi sud“ dodaju se riječi: „niti za predsjednika suda“.

Članak 19.

U članku 65. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Stegovni postupak ne smije se pokrenuti nakon jedne godine od saznanja za počinjeno stegovno djelo i počinitelja, odnosno tri godine od počinjenoga stegovnog djela. Zastara vođenja stegovnog postupka nastupa istekom roka od šest godina od dana dovršetka stegovnog djela.“.

Članak 20.

U članku 70. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Prijavljenom sucu će se po zaprimanju zahtjeva za pokretanje stegovnog postupka pružiti mogućnost da iznese svoju obranu, osobno, u pisanom obliku ili po branitelju kojeg izabere. Ako prijavljeni sudac ne iznese svoju obranu, rasprava se provodi u njegovoj odsutnosti.“.

U stavku 3. brojka: „15“ zamjenjuje se brojkom: „30“.

Članak 21.

U članku 72. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Stegovni postupak provodi se odgovarajućom primjenom odredaba važećeg Zakona o kaznenom postupku koje se odnose na raspravu, ako ovim zakonom nije drugačije određeno. U odnosu na stegovna djela na odgovarajući se način primjenjuju odredbe važećeg Kaznenog zakona.“.

Članak 22.

U članku 73. stavku 1. podstavak 1. mijenja se i glasi:

„– ako je protiv njega započet kazneni postupak zbog kaznenog djela za koje je predviđena kazna zatvora od pet godina ili teža kazna, ili dok se nalazi u pritvoru odnosno istražnom zatvoru,“.

U stavku 2. podstavak 1. mijenja se i glasi:

„– ako je protiv njega započet kazneni postupak zbog kaznenog djela za koje je predviđena kazna zatvora do pet godina,“.

Članak 23.

Članak 75. mijenja se i glasi:

„(1) Privremeno udaljenje od obavljanja dužnosti određuje se na rok od tri mjeseca, a po proteku toga roka može ga Vijeće iz opravdanih razloga, na jednak način produljiti za daljnja tri mjeseca.

(2) Privremeno udaljenje može trajati do pravomoćnog okončanja stegovnog postupka, koji u tom slučaju Vijeće mora provesti u roku od dvije godine, a samo iznimno, iz opravdanih razloga i u duljem roku, odnosno najdulje do pravomoćnog okončanja kaznenog postupka.

(3) Za vrijeme privremenog udaljenja s dužnosti sudac ima pravo na jednu polovinu plaće.

(4) U slučaju oslobađajuće odluke u stegovnom ili kaznenom postupku odluka o privremenom udaljenju prestaje po sili zakona danom pravomoćnosti odluke, a u tom slučaju sudac ima pravo na isplatu razlike neisplaćene plaće za vrijeme trajanja posljedica odluke o udaljenju od obnašanja dužnosti.“.

Članak 24.

U članku 78. stavku 2. riječi: „tjelesnih i duševnih sposobnosti“ zamjenjuju se riječima: „tjelesnih i duševnih svojstava“.

Članak 25.

U članku 80. stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Predsjednik suda imenuje se na vrijeme od četiri godine. Predsjednik suda može biti imenovan na dužnost u sudu istog stupnja najviše dva puta uzastopce.“.

Iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:

„(3) Predsjednik suda može biti ponovno imenovan na dužnost predsjednika suda nakon što je obnašao sudačku dužnost razmjerno vremenu na koje je prethodno bio imenovan predsjednikom suda.“.

Dosadašnji stavak 3. postaje stavak 4.

Članak 26.

Članak 82. mijenja se i glasi:

„(1) Za predsjednika suda može biti imenovan sudac iste vrste i istog stupnja suda u kojem se imenuje predsjednik suda ili sudac višeg suda.

(2) Sudac višeg suda imenovan za predsjednika nižeg suda ima pravo na plaću koja je za njega povoljnija.“.

Članak 27.

U članku 87. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Sudac je dužan u roku od 30 dana od dana prvog stupanja na dužnost Vijeću podnijeti izvješće o svojoj imovini te imovini svog bračnog druga, izvanbračnog druga, životnog partnera odnosno neformalnog životnog partnera te maloljetne djece sa stanjem na dan stupanja na dužnost (imovinska kartica suca).“.

Članak 28.

U članku 88. stavku 4. riječi: „30.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „3.980,00 eura“.

Članak 29.

U članku 88.b stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Nakon primitka izvješća te dopune izvješća o imovini suca Vijeće će od Porezne uprave Ministarstva financija i drugih tijela pribaviti podatke kojima raspolažu o njegovoj imovini i usporediti ih s podacima u izvješću o imovini, a u slučaju potrebe Vijeće može od Porezne

uprave Ministarstva financija zatražiti provedbu postupka provjere načina stjecanja imovine, koje je rezultate Porezna uprava Ministarstva financija dužna bez odgode dostaviti Vijeću.“

Članak 30.

Članak 89. briše se.

Članak 31.

U cijelom tekstu Zakona o Državnom sudbenom vijeću („Narodne novine“, br. 116/10., 57/11., 130/11., 13/13., 28/13., 82/15., 67/18. i 126/19.) riječi: „ministar pravosuđa“ i riječi: „Ministarstvo pravosuđa“ u određenom padežu zamjenjuju se riječima: „ministar nadležan za poslove pravosuđa“ i riječima: „ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa“ u odgovarajućem padežu.

Članak 32.

Postupci imenovanja sudaca i predsjednika sudova za koje je objavljen oglas, postupci trajnog premještaja za koje je objavljen poziv te postupci privremenog upućivanja na rad i stegovni postupci započeti do stupanja na snagu ovoga Zakona dovršit će se prema odredbama Zakona o Državnom sudbenom vijeću („Narodne novine“, br. 116/10., 57/11., 130/11., 13/13., 28/13., 82/15., 67/18. i 126/19.).

Članak 33.

Kada u postupku imenovanja sudaca općinskih, trgovačkih ili upravnih sudova sudjeluju kandidati koji su do dana stupanja na snagu ovoga Zakona završili Državnu školu za pravosudne dužnosnike i koji se mogu ocijeniti kao savjetnici u pravosudnim tijelima sukladno članku 10. stavku 3. ovoga Zakona, vrijednost završne ocjene tih kandidata množi se koeficijentom 0,666.

Članak 34.

Iznimno od članka 14. stavka 5., koji je izmijenjen člankom 3. ovoga Zakona, suci Visokog kaznenog suda Republike Hrvatske imenovani odlukom Vijeća broj: IS-11/19-25 od 8. studenoga 2019., imaju pravo biti kandidati za članove Vijeća na prvim izborima koji će se provesti nakon stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 35.

- (1) Pravila o načinu provođenja provjere znanja i ocjenjivanju pisanih radnji te načinu provođenja i ocjenjivanja razgovora i načinu provedbe psihološkog testiranja iz članka 12. ovoga Zakona Vijeće će donijeti u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.
- (2) Metodologiju ocjenjivanja rada sudskih savjetnika iz članka 10. ovoga Zakona ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa će donijeti u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona

Članak 36.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u „Narodnim novinama“, osim članka 28. ovoga Zakona koji stupa na snagu na dan uvođenja eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj.

O B R A Z L O Ž E N J E

I. RAZLOZI ZBOG KOJIH SE ZAKON DONOSI

Zakonom o Državnom sudbenom vijeću („Narodne novine“, br. 116/10., 57/11., 130/11., 13/13., 28/13., 82/15., 67/18. i 126/19.) uređuje se postupak i uvjeti za izbor članova i predsjednika Državnoga sudbenog vijeća i prestanak njihove dužnosti, postupak i uvjeti za imenovanje, napredovanje, premještaj i razrješenje sudaca, postupak za utvrđivanje njihove stegovne odgovornosti, postupak za imenovanje i razrješenje predsjednika sudova, kao i druga pitanja vezana za rad Državnoga sudbenog vijeća.

Izmjenama i dopunama Zakona o Državnom sudbenom vijeću pristupa se prvenstveno radi ujednačavanja uvjeta pod kojima se suci mogu birati za članove ovoga Vijeća te provedbe administrativnog rasterećenja Vijeća i jačanja uloge Vijeća u postupcima imenovanja sudaca. Izmjene su predložene i radi postizanja veće učinkovitosti i transparentnosti postupka planiranja popunjavanja sudačkih mjesta te postupaka imenovanja i premještaja sudaca, kao i radi jačanja stegovne odgovornosti sudaca.

II. PITANJA KOJA SE ZAKONOM RJEŠAVAJU

Izradi ovoga zakonskog prijedloga pristupilo se radi ujednačavanja kriterija za kandidiranje članova Vijeća iz reda sudaca svih sudova, a i kako bi se u odnosu na suce Visokog kaznenog suda Republike Hrvatske otklonila postojeća diskriminacija koja proizlazi iz propisanog uvjeta obnašanja sudačke dužnosti u sudu određene vrste od najmanje pet godina uzimajući u obzir vrijeme početka rada ovoga suda. Iz navedenog se razloga, neovisno o propisanom uvjetu, sucima ovoga suda imenovanim odlukom Vijeća broj: IS-11/19-25 od 8. studenoga 2019., izrijekom daje pravo da budu kandidati na prvim izborima za članove Vijeća iz reda sudaca koji će se provesti nakon stupanja na snagu ovoga Zakona.

Radi potrebe predstavljanja kandidata za članove Državnog sudbenog vijeća iz reda sudaca sudačkom biračkom tijelu propisana je obveza podnošenja životopisa kandidata uz kandidaturu te objave životopisa na mrežnim stranicama Vrhovnog suda Republike Hrvatske.

Radi administrativnog rasterećenja Vijeća iz njegovog djelokruga izostavlja se obveza vođenja očevidnika sudaca koje već vode sudovi i ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa, kao i pružanje tehničke potpore radu Povjerenstva za izbor članova Vijeća.

Postupak planiranja popunjavanja sudačkih mjesta vremenski se skraćuje s dvije na jednu godinu kako bi se što realnije utvrđivale potrebe popunjavanja. Radi veće transparentnosti i dostupnosti javnosti, ovim Prijedlogom zakona propisuje se i obveza objave plana popunjavanja slobodnih sudačkih mjesta i njegovih izmjena na mrežnim stranicama ministarstva nadležnog za poslove pravosuđa i Vijeća.

U postupcima imenovanja sudaca prvostupanijskih sudova odredbe ovoga Zakona usklađuju se s predloženim odredbama o Državnoj školi za pravosudne dužnosnike iz Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Pravosudnoj akademiji. Na navedeni bi se način za ulazak u pravosudne dužnosti za kandidate koji su u trenutku prijave savjetnici u pravosudnim

tijelima kao mjerodavni kriteriji uzimali ocjena njihovog rada u sudskim odnosno državnoodvjetničkim predmetima prema posebnoj metodologiji koju donosi ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa te završna ocjena koju ostvare kao polaznici Državne škole za pravosudne dužnosnike, dok bi za ostale kandidate mjerodavni kriterij imenovanja bio ostvareni broj bodova na završnom ispitu u Državnoj školi.

Radi provedbe dosljednijeg razlikovanja između instituta imenovanja i premještaja preciznije se određuju uvjeti za imenovanje u sudove prvog stupnja, a institut premještaja dodatno uređuje uvjetom da se trajno premjestiti u drugi sud istog stupnja može samo sudac koji obnaša sudačku dužnost najmanje tri godine kako bi se rasteretili postupci imenovanja u kojima redovno sudjeluje i velik broj već imenovanih sudaca. S ciljem postizanja veće objektivnosti i transparentnosti postupaka trajnog premještaja sudaca propisuje se i poseban postupak koji se sastoji od utvrđenja ispunjenja sudačke dužnosti i razgovora pred Vijećem.

Postupak imenovanja sudaca u više sudove usklađuje se s odredbama ovoga Zakona u odnosu na propisane uvjete za imenovanje pa se sudjelovanje u postupcima imenovanja sudaca županijskih i visokih sudova omogućuje i osobama koje su ranije obnašale pravosudne dužnosti, za koje se kao kriterij imenovanja propisuje posebna pisana provjera znanja.

Najveći mogući broj bodova koji se može ostvariti na razgovoru pred Vijećem povećava se s 15 na 20 kako bi se ojačala uloga Vijeća u postupku imenovanja, a iz istog se razloga, povećanjem kruga najboljih kandidata između kojih se može izvršiti izbor i povećanjem moguće razlike u bodovima između najboljeg i izabranog kandidata, Vijeću kao samostalnom i neovisnom tijelu, s ustavno utvrđenom ovlasti odlučivanja o imenovanju sudaca, proširuje pravo diskrecijskog odlučivanja o najboljim kandidatima.

Radi postizanja veće učinkovitosti instituta privremenog upućivanja sudaca na rad u druge sudove povećava se moguće vrijeme upućivanja te se status navedenih sudaca u radu na predmetima izjednačava sa statusom sudskih savjetnika-specijalista koji imaju najšire ovlasti rada na sudskim predmetima. Nadalje, radi otklona nejasnoća koje su se pojavile u praksi, izričito se propisuje da pravo suca privremeno upućenog na rad u drugi sud na povoljniju plaću sukladno ovom članku isključuje pravo tog suca na dodatak na plaću iz članka 87. stavka 1. podstavka 2. Zakona o sudovima („Narodne novine“, br. 28/13., 33/15., 82/15., 82/16., 67/18. i 21/22.).

Kako bi se ojačala stegovna odgovornost sudaca, katalog stegovnih djela dopunjuje se stegovnim djelom nedavanja suglasnosti za provođenje sigurnosne provjere u skladu s posljednjim izmjenama Zakona o sudovima koje propisuju periodičnu sigurnosnu provjeru svih sudaca te se pod neurednim obnašanjem dužnosti povećava dužnost ispunjenja Okvirnih mjerila za rad sudaca s 80 na 100%, a ujedno se neurednim obnašanjem dužnosti utvrđuje i nastup zastare zbog nepoduzimanja postupovnih radnji bez opravdanog razloga.

Unutar stegovnog postupka protiv sudaca pitanje nastupa zastare vođenja postupka usklađuje se s važećim kaznenim zakonodavstvom, produljuje se vrijeme izrade i dostave odluke u ovom postupku te se propisuje razumno vrijeme obavijesti nadležnim tijelima o pravomoćno izrečenim kaznama. Uređuju se i trajanje te posljedice privremenog udaljenja od obnašanja sudačke dužnosti.

U postupcima imenovanja predsjednika sudova onemogućuje se imenovanje u određenom vremenskom razdoblju sucima kojima su izrečene stegovne kazne te se otklanjaju

prerestriktivna ograničenja mogućnosti ponovnog imenovanja koja su uvedena Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o Državnom sudbenom vijeću („Narodne novine“, br. 67/18.), a radi otklona nedoumica koje su se javile u dosadašnjoj praksi posebno se propisuje zadržavanje prava na veću plaću u slučajevima kada se za predsjednika suda imenuje sudac višeg suda u odnosu na sud u kojem se provodi imenovanje predsjednika.

Radi veće učinkovitosti postupaka provjere te utvrđenja razmjernosti prijavljene i stvarne imovine sudaca u postupcima kontrole podnesenih izvješća o imovini posebno se propisuje da u slučaju potrebe Vijeće može od Porezne uprave Ministarstva financija zatražiti provedbu postupka provjere načina stjecanja imovine suca, koje je rezultate Porezna uprava Ministarstva financija dužna dostaviti Vijeću.

U tekstu Zakona izvršena su i potrebna terminološka usklađenja s izričajem samog Zakona o Državnom sudbenom vijeću te s pojedinim drugim zakonima, a provedeno je i usklađivanje novčanog iznosa vrijednosti pokretne imovine za koju postoji potreba iskazivanja u izvješćima o imovini sudaca navedenog u kunama s uvođenjem eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj sukladno Zakonu o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj („Narodne novine“, br. 57/22.).

III. OCJENA I IZVORI SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona, odnosno za povećanje rashoda zbog korištenja prava na povoljniju plaću sudaca privremeno upućenih na rad u sud višeg stupnja koje proizlazi iz odredbe članka 9. ovoga Nacrta prijedloga zakona, kojim se mijenja članak 61. stavak 4. važećeg Zakona o Državnom sudbenom vijeću, a uzimajući u obzir odredbu članka 61. stavka 5. važećega Zakona o Državnom sudbenom vijeću, sredstva su osigurana u okviru Glave 10980 Općinski sudovi, na Aktivnosti A641000, skupina rashoda 31 Rashodi za zaposlene u iznosu od 112.337,10 kuna za pet mjeseci u 2022. i za povećanje u iznosu od 269.609,04 kune pojedinačno za 2023. i 2024. te nije potrebno osigurati dodatna sredstva u Državnom proračunu Republike Hrvatske.

IV. OBRAZLOŽENJE ODREDBI PREDLOŽENOGA ZAKONA

Uz članak 1.

Ovim se člankom briše odredba članka 7. stavka 7. važećeg Zakona o Državnom sudbenom vijeću prema kojoj stručne službe Državnog sudbenog vijeća pružaju tehničku potporu Povjerenstvu za izbor članova Vijeća, a s obzirom da Vijeće ne raspolaže dostatnim administrativnim kapacitetima za sudjelovanje u postupku izbora svojih članova i s obzirom da se Povjerenstvo bira iz reda sudaca Vrhovnog suda Republike Hrvatske pri kojem i djeluje.

Uz članak 2.

Ovim se člankom odredba članka 12. stavka 3. Zakona o Državnom sudbenom vijeću dopunjuje obvezom kandidata za člana Vijeća da uz pristanak na kandidaturu priloži i svoj životopis kako bi suci koji glasuju stekli bolji uvid u kvalitete kandidata.

Uz članak 3.

Ovim se člankom mijenja članak 14. važećeg Zakona o Državnom sudbenom vijeću te propisuje postupak podnošenja prijedloga kandidata za članove Vijeća iz reda sudaca, a kao

poseban uvjet za kandidaturu za suce svih sudova propisuje se i obnašanje sudačke dužnosti u pojedinoj vrsti suda od najmanje pet godina.

Uz članak 4.

Ovim se člankom dopunjuje odredba članka 16. stavka 7. Zakona o Državnom sudbenom vijeću na način da se uz objavu lista kandidata iz reda sudaca propisuje i obveza objave njihovih životopisa na mrežnim stranicama Vrhovnog suda Republike Hrvatske.

Uz članak 5.

Ovim se člankom iz djelokruga Vijeća izostavlja vođenje osobnih očevidnika sudaca propisano u članku 42. stavku 1. podstavku 9. važećeg Zakona o Državnom sudbenom vijeću budući da vođenje takvih očevidnika nije potrebno za obavljanje poslova iz djelokruga Vijeća te da predstavlja dodatno administrativno opterećenje radu Vijeća, a uz to je vođenje takvih očevidnika već propisano kao obveza suda u koji je sudac imenovan te ministarstva nadležnog za poslove pravosuđa.

Uz članak 6.

Ovim se člankom u odredbi članka 51. stavka 2. Zakona o Državnom sudbenom vijeću revidiraju uvjeti za imenovanje sudaca općinskih, trgovačkih i upravnih sudova kako bi se, uz druge izmjene ovoga Zakona, dosljedno provela razlika između imenovanja kao ulaska u sudačku dužnost i premještanja već imenovanih sudaca u druge sudove istog stupnja. Kandidati za imenovanje sudaca mogu biti samo osobe koje su završile Državnu školu za pravosudne dužnosnike i koje još nisu imenovane na sudačku dužnost.

Uz članak 7.

Ovim se člankom u tekstu članka 52. stavcima 2. i 3. Zakona o Državnom sudbenom vijeću vremensko razdoblje planiranja popunjavanja slobodnih sudačkih mjesta s dvije skraćuje na jednu godinu kako bi se omogućila veća fleksibilnost i uvažavanje potreba za popunjavanjem sudačkih mjesta, a budući da se planiranje za dvije godine unaprijed u praksi pokazalo neodgovarajućim rješenjem. Također se propisuje da se Plan popunjavanja slobodnih sudačkih mjesta i njegove izmjene objavljuju na mrežnim stranicama ministarstva nadležnog za poslove pravosuđa i Vijeća.

Uz članak 8.

Ovim se člankom odredbe članka 55. Zakona o Državnom sudbenom vijeću usklađuju s odredbama članka 51. stavaka 3. i 4. Zakona o Državnom sudbenom vijeću na način da se sudjelovanje u postupcima imenovanja sudaca županijskih i visokih sudova omogućuje i osobama koje su ranije obnašale pravosudne dužnosti te se kao kriterij imenovanja za njih propisuje posebna pisana provjera znanja. Također se, radi veće učinkovitosti u radu Vijeća mijenja odredba članka 55. Zakona o Državnom sudbenom vijeću, na način da se izostavlja odredba prema kojoj se na razgovor ne pozivaju kandidati koji su ocjenom obnašanja dužnosti ostvarili manje od 130 bodova jer se u dosadašnjoj praksi takva odredba pokazala problematičnom. Najveći mogući broj bodova koji se može ostvariti na razgovoru pred Vijećem povećava se s 15 na 20 kako bi se ojačala uloga Vijeća u postupku imenovanja, a iz istog se razloga, povećanjem kruga najboljih kandidata između kojih se može izvršiti izbor i povećanjem moguće razlike u bodovima između najboljeg i izabranog kandidata, Vijeću kao samostalnom i neovisnom tijelu, s ustavno utvrđenom ovlasti odlučivanja o imenovanju sudaca, proširuje pravo diskrecijskog odlučivanja o najboljim kandidatima.

Uz članak 9.

Ovim se člankom mijenja odredba članka 55.a Zakona o Državnom sudbenom vijeću te se najveći mogući broj bodova koji se može ostvariti na razgovoru pred Vijećem povećava s 15 na 20 kako bi se ojačala uloga Vijeća u postupku imenovanja, a iz istog se razloga, povećanjem kruga najboljih kandidata između kojih se može izvršiti izbor i povećanjem moguće razlike u bodovima između najboljeg i izabranog kandidata, Vijeću kao samostalnom i neovisnom tijelu, s ustavno utvrđenom ovlasti odlučivanja o imenovanju sudaca, proširuje pravo diskrecijskog odlučivanja o najboljim kandidatima.

Uz članke 10. i 11.

Ovim se člancima odredbe članka 56. Zakona o Državnom sudbenom vijeću usklađuju s predloženim izmjenama u članku 51. stavku 2. ovoga Zakona te odredbama o Državnoj školi za pravosudne dužnosnike iz Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Pravosudnoj akademiji. Na navedeni bi se način za ulazak u pravosudne dužnosti za kandidate koji su u trenutku prijave savjetnici u pravosudnim tijelima kao mjerodavni kriteriji uzimali ocjena njihovog rada u sudskim odnosno državnoodvjetničkim predmetima prema posebnoj metodologiji koju donosi ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa te završna ocjena koju ostvare kao polaznici Državne škole za pravosudne dužnosnike, dok bi za ostale kandidate mjerodavni kriterij imenovanja bio ostvareni broj bodova na završnom ispitu u Državnoj školi. Najveći mogući broj bodova koji se može ostvariti na razgovoru pred Vijećem povećava se s 15 na 20 kako bi se ojačala uloga Vijeća u postupku imenovanja, a iz istog se razloga, povećanjem kruga najboljih kandidata između kojih se može izvršiti izbor i povećanjem moguće razlike u bodovima između najboljeg i izabranog kandidata, Vijeću kao samostalnom i neovisnom tijelu, s ustavno utvrđenom ovlasti odlučivanja o imenovanju sudaca, proširuje pravo diskrecijskog odlučivanja o najboljim kandidatima.

Uz članak 12.

Ovim se člankom propisuje ovlast Državnog sudbenog vijeća na donošenje svih provedbenih propisa u postupcima imenovanja sudaca, a tekst važećeg članka 56.b kao neaktualan i nepotreban izostavlja se iz Zakona.

Uz članak 13.

Ovim se člankom dodaje novi članak 56.c i to na način da se vrši prenumeracija važećeg članka 56.a Zakona o Državnom sudbenom vijeću te se njegov tekst u stavku 2. prilagođava izmjenama numeracije prethodnih članaka, uz ispuštanje obveze Vijeća da u odnosu na svakog kandidata koji je pristupio razgovoru obrazloži dodijeljeni broj bodova jer je ona u praksi neprovediva uzimajući u obzir način donošenja odluka u Vijeću.

Uz članak 14.

Ovim se člankom, izmjenom članka 61. stavka 1. Zakona o Državnom sudbenom vijeću, propisuje mogućnost da se suci privremeno upute na rad u drugi sud na četiri godine ako za tim postoji stvarna potreba te po proteku roka na još četiri godine. Imajući u vidu da je Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o sudovima („Narodne novine“, broj 67/18.) uveo radna mjesta sudskih savjetnika – specijalista i dao im najšire ovlasti rada na sudskim predmetima, potrebno je izvršiti usklađivanje odredbe članka 61. stavka 4. Zakona o Državnom sudbenom vijeću s ovim zakonskim rješenjem, a s obzirom da se samo s najširim ovlastima rada na sudskim predmetima može postići puna svrha instituta privremenog upućivanja na rad u drugi sud radi dodatne pomoći sudu s povećanim priljevom predmeta odnosno sudu u kojem su suci koji u tom sudu obnašaju sudačku dužnost duže vrijeme odsutni s rada. Nadalje, radi otklona nejasnoća koje su se pojavile u praksi, izričito se propisuje da pravo suca privremeno

upućenog na rad u drugi sud na povoljniju plaću sukladno ovom članku isključuje pravo tog suca na dodatak na plaću iz članka 87. stavka 1. podstavka 2. Zakona o sudovima („Narodne novine“, br. 28/13., 33/15., 82/15., 82/16., 67/18. i 21/22.).

Uz članak 15.

Ovim se člankom radi dosljednijeg razlikovanja instituta imenovanja i premještanja sudaca, ali i preciznijeg uređenja premještanja u članak 61.a Zakona o Državnom sudbenom vijeću uvrštavaju odredbe koje propisuju da se najviše 30% od Planom popunjavanja sudačkih mjesta predviđenih mjesta može popuniti trajnim premještajem sudaca iz sudova istog stupnja te da nakon donošenja, a prije objave prvog oglasa za popunjavanje slobodnih mjesta predviđenih Planom, Vijeće na svojim mrežnim stranicama objavljuje poziv sucima da u roku koje odredi Vijeće podnesu prijavu za trajni premještaj. Također se propisuje da se u drugi sud trajno mogu premjestiti suci koji obnašaju sudačku dužnost najmanje tri godine. Prema važećem normativnom uređenju nema navedenog ograničenja pa kandidati za suce pristaju na imenovanje u sudovima čija im sjedišta ne odgovaraju iz osobnih razloga, a nakon toga se kontinuirano javljaju na oglase za druge sudove i opterećuju postupke imenovanja, a u slučaju ponovnog imenovanja dolazi do poremećaja u popunjenosti i kontinuiteta u radu te se izaziva potreba provedbe novih postupaka imenovanja kako bi se upražnjena mjesta ponovno popunila. Uz navedeno, kod sudjelovanja u postupcima imenovanja ovi kandidati uglavnom ne ispunjavaju uvjete za ocjenjivanje obnašanja dužnosti pa višekratno koriste postignutu ocjenu u Državnoj školi. Kako bi se u što većoj mjeri objektivizirao postupak premještanja i učinio što transparentnijim posebno se propisuje i da se u slučaju sudjelovanja većeg broja kandidata primjenjuje postupak utvrđivanja redoslijeda na temelju utvrđenja o ispunjavanju sudačke dužnosti i dodijeljenih bodova na razgovoru.

Uz članak 16.

Ovim člankom se radi jačanja stegovne odgovornosti sudaca te usklađenja s donesenim izmjenama Zakona o sudovima u članku 62. Zakona o Državnom sudbenom vijeću propisuje novo stegovno djelo nedavanja suglasnosti za provođenje sigurnosne provjere, a radi povećanja učinkovitosti rada sudaca općenito predlaže se i stegovno djelo neurednog obnašanja dužnosti zbog neispunjenja propisane norme odrediti za svaki učinak manji od propisanih 100% prema Okvirnim mjerilima za rad sudaca te posebno kao stegovno djelo neurednog obnašanja dužnosti propisati nastup zastare zbog nepoduzimanja postupovnih radnji bez opravdanog razloga.

Uz članak 17.

Ovim se člankom mijenja odredba članka 63. stavka 8. Zakona o Državnom sudbenom vijeću propisivanjem razumnog roka za obavještanje nadležnog sudačkog vijeća, predsjednika suda u kojem sudac obavlja dužnost i ministarstva nadležnog za poslove pravosuđa o izrečenim kaznama sucima u stegovnim postupcima.

Uz članak 18.

Ovim se člankom vrše dopune u članku 64. Zakona o Državnom sudbenom vijeću kojima se propisuje nemogućnost imenovanja sudaca kojima su izrečene stegovne kazne za predsjednike sudova u određenom vremenskom razdoblju. Nemogućnost imenovanja takvih sudaca u druge sudove već je propisana, a pored toga se smatra potrebnim onemogućiti i njihovo imenovanje za predsjednike sudova.

Uz članak 19.

Ovim se člankom mijenja odredba članka 65. stavka 1. Zakona o Državnom sudbenom vijeću te propisuje nastup zastare vođenja stegovnog postupka u skladu s rješenjima važećeg kaznenog zakonodavstva.

Uz članak 20.

Ovim se člankom članak 70. Zakona o Državnom sudbenom vijeću radi veće učinkovitosti u provedbi stegovnog postupka dopunjuje odredbom da će se rasprava u stegovnom postupku provesti u odsutnosti suca koji ne iznese svoju obranu. U stavku 3. ovoga članka propisuje se dulji rok u kojem Vijeće mora izraditi odluku u stegovnom postupku. Navedeni rok povećava se s 15 dana prema važećem rješenju na 30 dana zbog potreba iskazanih u dosadašnjem radu Vijeća u stegovnim postupcima kod posebno složenih stegovnih postupaka.

Uz članak 21.

Ovim se člankom dopunjuje članak 72. Zakona o Državnom sudbenom vijeću propisivanjem da se u odnosu na stegovna djela na odgovarajući način primjenjuju odredbe važećeg Kaznenog zakona, radi otklona eventualnih dvojbi u praksi.

Uz članak 22.

Ovim se člankom odredbe članka 73. stavka 1. podstavka 1. i stavka 2. podstavka 1. Zakona o Državnom sudbenom vijeću terminološki usklađuju s odredbama Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“, br. 152/08., 76/09., 80/11., 121/11., 91/12., 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17. i 126/19.).

Uz članak 23.

Ovim se člankom mijenja članak 75. Zakona o Državnom sudbenom vijeću na način da se propisuje trajanje privremenog udaljenja suca te usklađuje s mogućnosti udaljenja zbog pokrenutog stegovnog ili kaznenog postupka. Pravo na isplatu razlike neisplaćene plaće za vrijeme trajanja posljedica odluke o udaljenju od obavljanja dužnosti priznaje se samo sucima za koje bude donesena oslobađajuća odluka u stegovnom ili kaznenom postupku.

Uz članak 24.

Ovim se člankom vrši terminološko usklađivanje odredbe članka 78. stavka 2. Zakona o Državnom sudbenom vijeću s odredbom članka 62. stavka 2. točke 8. ovoga Zakona u odnosu na riječi: „sposobnosti“ i „svojstva“.

Uz članak 25.

Ovim se člankom mijenja i dopunjuje članak 80. Zakona o Državnom sudbenom vijeću na način da se propisuje ograničenje mogućnosti imenovanja za predsjednika suda u sudu istog stupnja na najviše dva puta uzastopce te se ponovno imenovanje za predsjednika suda veže za obvezu prethodnog obnašanja sudačke dužnosti razmjerno vremenu prethodnog imenovanja. Trenutno propisano ograničenje koje se odnosi i na sudove iste vrste te na dva puta općenito u praksi se pokazalo preograničavajućim, što je naročito problematično u manjim sudovima te rezultira nepostojanjem kandidata za predsjednike.

Uz članak 26.

Ovim se člankom izrijekom u članku 82. Zakona o Državnom sudbenom vijeću propisuje da u slučaju da se za predsjednika suda imenuje sudac višeg suda isti ima pravo na povoljniju plaću kako bi se otklonile sve moguće nedoumice u praksi.

Uz članak 27.

Ovim se člankom izričaj odredbe članka 87. stavka 1. Zakona o Državnom sudbenom vijeću usklađuje sa Zakonom o životnom partnerstvu osoba istog spola („Narodne novine“, broj 92/14. i 98/19.).

Uz članak 28.

Ovim se člankom mijenja članak 88. stavak 4. Zakona o Državnom sudbenom vijeću na način da se iznos vrijednosti pokretne imovine koja se unosi u izvješće o imovini suca izražen u kunama usklađuje s iznosom u eurima sukladno odredbama Zakona o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj („Narodne novine“, br. 57/22.).

Uz članak 29.

Ovim se člankom dopunjuje članak 88.b stavak 2. Zakona o Državnom sudbenom vijeću radi veće učinkovitosti postupaka provjere te utvrđenja razmjernosti prijavljene i stvarne imovine sudaca u postupcima kontrole podnesenih izvješća o imovini, na način da se propisuje mogućnost Vijeća da u slučaju potrebe od Porezne uprave Ministarstva financija zatraži provjeru načina stjecanja imovine suca te dužnost Porezne uprave Ministarstva financija da navedene podatke dostavi Vijeću.

Uz članak 30.

Ovim se člankom, s obzirom na članak 4. ovoga Zakona, briše članak 89. Zakona o Državnom sudbenom vijeću kojim je propisana obveza Vijeća na vođenje osobnih očevidnika sudaca.

Uz članak 31.

Ovim se člankom provodi terminološko usklađivanje Zakona o Državnom sudbenom vijeću sa Zakonom o ustrojstvu i djelokrugu tijela državne uprave („Narodne novine“, br. 85/20.) kojim je provedeno spajanje Ministarstva pravosuđa i Ministarstva uprave u odnosu na naziv ministarstva i ministra nadležnog za poslove pravosuđa.

Uz članak 32.

Ovim se člankom propisuje da će se postupci imenovanja sudaca i predsjednika sudova, postupci trajnog premještaja, postupci privremenog upućivanja na rad i stegovni postupci protiv sudaca koji budu započeti do stupanja na snagu ovoga Zakona dovršiti prema odredbama Zakona po kojem su i započeli.

Uz članak 33.

Ovim se člankom uređuje postupak usklađivanja vrijednosti završne ocjene kandidata u postupcima imenovanja sudaca prvostupanijskih sudova koji su Državnu školu za pravosudne dužnosnike završili do dana stupanja na snagu ovoga Zakona i koji se mogu ocijeniti kao savjetnici u pravosudnom tijelima sukladno članku 10. stavku 3. ovoga Zakona, kako bi s ukupno 300 mogućih bodova na temelju završne ocjene i ocjene rada savjetnika u pravosudnim tijelima ravnopravno sudjelovali u postupku s kandidatima koji će Državnu školu za pravosudne dužnosnike završiti nakon stupanja na snagu Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Pravosudnoj akademiji, prema kojem će najviša moguća završna ocjena u Državnoj školi za pravosudne dužnosnike iznositi 200 bodova.

Uz članak 34.

Ovim se člankom propisuje iznimka od uvjeta obnašanja sudačke dužnosti u pojedinoj vrsti suda od najmanje pet godina za kandidaturu za člana Vijeća iz reda sudaca u odnosu na suce Visokog kaznenog suda Republike Hrvatske imenovane odlukom Vijeća broj: IS-11/19-25 od

8. studenoga 2019., a kojima se s obzirom na početak rada ovoga suda 1. siječnja 2021., radi otklona diskriminacije u odnosu na sve druge suce priznaje pravo kandidiranja na prvim izborima za članove Vijeća iz reda sudaca koji će se provesti nakon stupanja na snagu ovoga Zakona.

Uz članak 35.

Ovim člankom propisuje se vrijeme u kojem su Državno sudbeno vijeće i ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa dužni donijeti podzakonske akte predviđene ovim Zakonom.

Uz članak 36.

Ovim člankom propisuje se stupanje na snagu ovoga Zakona.

V. RAZLIKE IZMEĐU RJEŠENJA KOJA SE PREDLAŽU KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA U ODNOSU NA RJEŠENJA IZ PRIJEDLOGA ZAKONA I RAZLOZI ZBOG KOJIH SU TE RAZLIKE NASTALE

U odnosu na rješenja iz Prijedloga zakona u ovom Konačnom prijedlogu zakona uvažene su pojedine primjedbe istaknute u zaključcima mjerodavnih saborskih odbora. U navedenom smislu izrijekom je u postupcima imenovanja sudaca u člancima 8., 9. i 11. prema zaključku Odbora za pravosuđe i raspravi u Hrvatskom saboru propisano da se bodovi kandidata postignuti na razgovoru s Vijećem objavljuju na mrežnim stranicama Vijeća. Na navedeni način osigurano je da su rezultati svih kandidata po svim elementima u postupku imenovanja javno objavljeni i dostupni.

Prema zaključku Odbora za zakonodavstvo pojednostavljen je izričaj koji se odnosi na ograničenje da se suci mogu imenovati samo između najviše 15 kandidata koji su postigli ukupno najveći broj bodova.

U članku 18. izostavljen je navod pojedinih stavaka prema zaključku Odbora za zakonodavstvo Hrvatskoga sabora.

Usvojen je prijedlog Vrhovnog suda Republike Hrvatske o potrebi predstavljanja sudačkom biračkom tijelu kandidata za članove Državnog sudbenog vijeća iz reda sudaca te je člankom 4. Konačnog prijedloga zakona dopunjen članak 16. stavak 7. važećeg Zakona o Državnom sudbenom vijeću i propisana obveza objave životopisa kandidata na mrežnim stranicama Vrhovnog suda Republike Hrvatske.

Radi otklona nejasnoća koje su se pojavile u praksi, člankom 14. Konačnog prijedloga zakona dopunjena je odredba članka 61. Zakona o Državnom sudbenom vijeću te je stavkom 6. istoga članka izričito propisano da pravo suca privremeno upućenog na rad u drugi sud na povoljniju plaću sukladno ovom članku isključuje pravo tog suca na dodatak na plaću iz članka 87. stavka 1. podstavka 2. Zakona o sudovima („Narodne novine“, br. 28/13., 33/15., 82/15., 82/16., 67/18. i 21/22.).

Radi usklađivanja zakonskog teksta s odredbama zakona kojim je uređeno uvođenje eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj u članku 28. Konačnog prijedloga zakona izmijenjen je iznos izražen u kunama u iznos izražen u eurima.

Nadalje, prihvaćeni su i prijedlozi Državnog sudbenog vijeća da se u člancima 20. i 21. Konačnog prijedloga zakona dopune odredbe članka 70. i 72. Zakona o Državnom sudbenom vijeću kojima se propisuje provedba stegovnih postupaka protiv sudaca. Dopunama se omogućuje provođenje rasprave u odsutnosti suca koji ne iznese svoju obranu kako bi se povećala učinkovitost stegovnih postupaka te se propisuje odgovarajuća primjena materijalnog kaznenog zakonodavstva na stegovna djela.

Prihvaćen je i prijedlog Državnog sudbenog vijeća da se člankom 29. Konačnog prijedloga zakona dopuni odredba članka 88.b stavka 2. važećeg Zakona o Državnom sudbenom vijeću te se propisuje da u slučaju potrebe Vijeće može od Porezne uprave Ministarstva financija zatražiti provedbu postupka provjere načina stjecanja imovine suca, a koje je rezultate Porezna uprava Ministarstva financija dužna dostaviti Vijeću kako bi se zakonskom osnovom propisao izuzetak od obveze čuvanja porezne tajne.

U tekstu Konačnog prijedloga zakona je zbog dodavanja novih članaka djelomično izmijenjena numeracija članaka, a zbog potrebe usklađivanja odredbe članka 88. stavka 4. Zakona o Državnom sudbenom vijeću s uvođenjem eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj bilo je potrebno dopuniti i završnu odredbu koja propisuje stupanje na snagu ovoga Zakona.

VI. PRIJEDLOZI, PRIMJEDBE I MIŠLJENJA DANI NA PRIJEDLOG ZAKONA KOJE PREDLAGATELJ NIJE PRIHVATIO TE RAZLOZI NEPRIHVAĆANJA

Na 11. sjednici Hrvatski sabor je 27. svibnja 2022. donio zaključak da se prihvaća Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Državnom sudbenom vijeću te da se sve primjedbe, prijedlozi i mišljenja upućuju predlagatelju radi pripreme Konačnog prijedloga zakona.

Prijedlozi, primjedbe i mišljenja dana na Prijedlog zakona koji nisu prihvaćeni u Konačnom prijedlogu zakona odnose se na pravila u postupku imenovanja sudaca, predložena nova stegovna djela sudaca, sastav Vijeća, osnove privremenog udaljenja sudaca, javnost rada Vijeća i nadležnost za vođenje i kontrolu imovinskih kartica sudaca.

Primjedbu Odbora za pravosuđe Hrvatskog sabora da se preispita izostavljanje odredbi da se na razgovor u postupku imenovanja sudaca u više sudove ne pozivaju kandidati koji ocjenjivanjem dužnosti nisu ostvarili 130 bodova nije moguće prihvatiti. Iako se smatralo da će ovo trenutno važeće rješenje poticati izvrsnost i osigurati kvalitetu u postupcima napredovanja sudaca, u praksi se pokazalo ograničavajućim rješenjem koje nerijetko uzrokuje potrebu ponavljanja postupaka imenovanja.

Neosnovanima se smatraju i primjedbe Odbora za pravosuđe te primjedbe iznesene u saborskoj raspravi da će povećanje broja bodova koje Vijeće može dodijeliti kandidatima na razgovoru u postupcima imenovanja sudaca umanjiti objektivnost ovih postupaka. Vijeće je tijelo s ustavnom ovlasti provedbe ovih postupaka te ustavno definirano kao samostalno i neovisno tijelo pa navedeni položaj treba i normativno uvažavati davanjem samostalne ovlasti odlučivanja o jednom elementu imenovanja sudaca. Uzimajući u obzir da ostali objektivni elementi s kojima kandidati ulaze u postupke imenovanja sudaca nose 150 odnosno čak 300 bodova, ovlast Vijeća da na razgovoru kandidatima dodjeljuje 20 bodova, uz ograničenje prava izbora između najviše 15 najboljih kandidata te obvezu poštivanja najveće dopuštene

razlike u bodovima i obvezu obrazloženja odluke, nikako ne može biti sporna jer je očito da u ukupnom udjelu svih bodova razgovor kandidata pred Vijećem ne može biti odlučujući element. Uspjeh postignut na studiju prava uzima se u obzir na samom početku rada u pravosudnim tijelima, a kvaliteta rada pravosudnih dužnosnika jedna je od komponenti njihovog ocjenjivanja.

U postupku izrade ovog zakonskog nacrtu razmatralo se i rješenje jedinstvenog godišnjeg postupka imenovanja svih sudaca prvostupanjskih sudova koje je izneseno u saborskoj raspravi, ali se od ovog rješenja odustalo s obzirom da je za Vijeće predstavljalo veće tehničke poteškoće, a za kandidate ograničenje mogućnosti izbora mjesta rada.

U odnosu na istaknutu primjedbu u raspravi ističe se i da je mobilnost pravosudnih dužnosnika osigurana u postupcima imenovanja u više sudove, a u postupku imenovanja prvostupanjskih sudova prednost je dana učinkovitijoj provedbi ovih postupaka i dosljednijem razgraničenju postupaka imenovanja i premještaja.

Iznesene primjedbe da Zakon o Državnom sudbenom vijeću ne sadrži posebna rješenja kojima će se nastojati popraviti položaj ranijih generacija polaznika Državne škole za pravosudne dužnosnike također nisu osnovane jer je takvo rješenje upravo ponuđeno u članku 33., a njime se postignuta ocjena u Državnoj školi umanjuje kako bi navedeni kandidati u postupcima imenovanja mogli sudjelovati i ocjenom svoga rada u svojstvu savjetnika u pravosudnim tijelima i na ovaj način povećati ukupan broj bodova s kojima sudjeluju u ovim postupcima. U tom je smislu nepotrebno u postupak imenovanja sudaca uvoditi dodatni element ocjene rada savjetnika kao državnih službenika kako je predloženo, a s obzirom da navedeni sustav ocjenjivanja ne uzima u obzir posebnost rada sudskih savjetnika koji sudjeluju u suđenju.

Primjedbe Odbora za pravosuđe i primjedbe iznesene u saborskoj raspravi koje se odnose na povećanje postotka ispunjenja Okvirnih mjerila za rad sudaca za uredno obnašanje sudačke dužnosti također se ne mogu prihvatiti jer je navedena obveza ovim aktom propisana upravo u svrhu ispunjenja, a pored toga je praćenjem rada sudaca utvrđeno da je realno postavljena i objektivno moguća. Sam koncept postojanja Okvirnih mjerila za rad sudaca nije predmet uređenja Zakona o Državnom sudbenom vijeću pa na ovom mjestu nije svrhovito raspravljati niti o eventualnoj potrebi izmjene ovakvog sustava praćenja rada sudaca.

Obveza sigurnosne provjere sudaca također je već uvedena u našem sustavu pa je nije svrhovito kod predloženih izmjena raspravljati niti o potrebi provođenja ovih provjera ili alternativnim sredstvima koja mogu služiti za provjeru nepostojanja zapreka za obnašanje sudačke dužnosti, a uzimajući u obzir sve istaknute primjedbe posebno se ističe da Vijeće u provedbi stegovnih postupaka samostalno odlučuje te da pokrenut stegovni postupak ne znači nužno i utvrđenu stegovnu odgovornost suca.

U provedenoj raspravi u Hrvatskom saboru istaknute su primjedbe koje se odnose i na sastav i način izbora članova Vijeća, a pri tome se ističe da su članovi Vijeća definirani odredbom članka 120. stavka 5. Ustava Republike Hrvatske pa u tom smislu samim izmjenama Zakona o Državnom sudbenom vijeću nije moguće mijenjati sastav Vijeća. S obzirom na ovako definiran sastav Vijeća i broj članova Vijeća koji nisu suci, ali i nepostojanje konsenzusa saborskih zastupnika u provedenoj raspravi trebaju li u Vijeću biti zastupljeni samo suci, neprihvatljiv je i prijedlog za izmjenu općeg rješenja o načinu donošenja odluka unutar Vijeća prema kojem bi glasovi članova koji nisu suci imali posebnu vrijednost.

Nadalje, u vezi s istaknutim primjedbama u raspravi u Hrvatskom saboru ističe se i da psihološko testiranje kandidata za suce nije uvedeno ovim zakonskim prijedlogom, već da postoji i prema važećem zakonskom rješenju, a odnosi se samo na kandidate koji se imenuju u sudove prvog stupnja odnosno na kandidate koji tek ulaze u sudačku dužnost pa je nesporno da je potrebno utvrditi njihovu inicijalnu sposobnost za obnašanje ove dužnosti.

Osnove za privremeno udaljenje sudaca i prema važećem su zakonskom rješenju fakultativne i obligatorne te je samo razgraničenje između navedenih osnova postavljeno nedovoljno jasno jer se odnose na predviđene zatvorske kazne do pet godina zatvora i od pet godina zatvora, a ne pokrivaju situaciju kada propisana kazna iznosi upravo pet godina. Stoga se predloženim izmjenama suštinski postojeća rješenja ne mijenjaju, već isključivo pojašnjavaju radi otklona eventualnih dvojbi u provedbi. Ovlast Vijeća da samostalno odluči o potrebi udaljenja dana je s obzirom na činjenicu da je kao osnova razrješenja sudaca i ovim Zakonom, ali i Ustavom Republike Hrvatske propisana samo osuda za kazneno djelo koje suca čini nedostojnim obavljanja sudačke dužnosti.

Javnost rada Vijeća već je propisana odredbama članka 44. Zakona o Državnom sudbenom vijeću sukladno kojima se odluke i akti Vijeća objavljuju na mrežnim stranicama Vijeća, dok se razgovori s kandidatima u postupcima imenovanja i premještaja sudaca mogu snimati audiovizualnim uređajima te se snimke nakon donošenja odluka mogu objaviti na mrežnim stranicama Vijeća. Interes javnosti za rad Vijeća ne ovisi o samom Vijeću te se može osigurati i postojećim kapacitetima Vijeća pa je neosnovan i iznesen prijedlog prema kojem bi Vijeće kao samostalno i neovisno tijelo svoje sjednice trebalo održavati u Hrvatskom saboru.

Ovlast Vijeća da kontrolira imovinske kartice sudaca do sada ni na koji način nije bila sporna te je i normativno uređena, ali se i kontinuirano poduzimaju naponi za tehnička unaprjeđenja sustava koji će omogućiti učinkovitu provedbu ove kontrole. Iz navedenog razloga smatra se da predmetu ovlast Vijeća nije potrebno ukidati i prebacivati u nadležnost Povjerenstva za sprječavanje sukoba interesa.

Konačno, u odnosu na posebno rješenje propisano za suce Visokog kaznenog suda Republike Hrvatske i mogućnost njihovog sudjelovanja na predstojećim izborima za članove Vijeća, na koje je istaknuta posebna primjedba u raspravi, ističe se da isto ne proizlazi iz posebnosti položaja ovoga suda niti njegovih sudaca u odnosu na druge visoke sudove i njihove suce, već isključivo iz činjenice da je riječ o sudu koji je s radom počeo početkom 2021.

U tekstu Konačnog prijedloga zakona nisu prihvaćene primjedbe Vrhovnog suda Republike Hrvatske kojima se predlaže odgoda donošenja ovoga Zakona s obzirom na podnesene prijedloge Vrhovnog suda Republike Hrvatske i Udruge hrvatskih sudaca za ocjenu suglasnosti s Ustavom Republike Hrvatske pojedinih odredaba Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o sudovima („Narodne novine“, br. 21/22.) koje se odnose na obnovu sigurnosne provjere sudaca i postupak donošenja Okvirnih mjerila za rad sudaca. U vezi s navedenom primjedbom ističe se da potreba izmjena Zakona o Državnom sudbenom vijeću u ovom trenutku proizlazi prvenstveno iz nužnosti ujednačavanja kriterija za kandidiranje članova Vijeća iz reda sudaca svih sudova, a i kako bi se u odnosu na suce Visokog kaznenog suda Republike Hrvatske otklonila postojeća diskriminacija koja proizlazi iz propisanog uvjeta obnašanja sudačke dužnosti u sudu određene vrste od najmanje pet godina uzimajući u obzir vrijeme početka rada ovoga suda. Iz navedenog je razloga, neovisno o propisanom uvjetu, sucima ovoga suda imenovanim odlukom Vijeća broj: IS-11/19-25 od 8. studenoga 2019. potrebno izrijekom propisati pravo da budu kandidati na prvim izborima za članove Vijeća iz reda sudaca koji će se provesti nakon stupanja na snagu ovoga Zakona. Uz

navedeno u Nacrtu su predviđene i druge izmjene koje su utvrđene kao potrebne te su sve raspravljene na sastancima na kojima su sudjelovali i predstavnici Vrhovnog suda Republike Hrvatske.

Vrhovni sud Republike Hrvatske iskazao je svoje protivljenje povećanju broja bodova koje Vijeće može dodijeliti kandidatima na razgovoru, obrazlažući navedeno mogućom negativnom reakcijom javnosti, a također se problematizira i postojeći sustav ocjenjivanja obnašanja sudačke dužnosti. Navedene primjedbe također nisu prihvaćene iz razloga što je predloženim izmjenama potrebno ojačati ulogu Vijeća u postupku imenovanja sudaca, iz kojeg se razloga, povećanjem kruga najboljih kandidata između kojih se može izvršiti izbor i povećanjem moguće razlike u bodovima između najboljeg i izabranog kandidata, Vijeću kao samostalnom i neovisnom tijelu, s ustavno utvrđenom ovlasti odlučivanja o imenovanju sudaca, proširuje pravo diskrecijskog odlučivanja o najboljim kandidatima, ali vodeći računa o tome da ocjena razgovora ne može imati prevladavajući utjecaj u ovim postupcima. Iz dostavljenog obrazloženja Vrhovnog suda Republike Hrvatske očito proizlazi da kriterij ocjene obnašanja sudačke dužnosti sam po sebi nije sporan, već da se neodgovarajućom smatra važeća Metodologija ocjenjivanja obnašanja sudačke dužnosti koju donosi Državno sudbeno vijeće, uz prethodno mišljenje Vijeća koje čine predsjednici svih sudačkih vijeća u Republici Hrvatskoj i Opće sjednice Vrhovnog suda Republike Hrvatske. Slijedom navedenog, ni važeće niti predložene odredbe Zakona o Državnom sudbenom vijeću nisu zapreka za izmjenu Metodologije ako se ona smatra nezadovoljavajućom, pri čemu su i inicijativa i provedba takvih izmjena u cijelosti u samostalnoj nadležnosti sudbene vlasti.

U vezi s ovim primjedbama Vrhovni sud Republike Hrvatske izrazio je i svoje primjedbe na sastav Državnog sudbenog vijeća. Navedeno pitanje nije bilo predmet rasprava u postupku izrade ovog zakonskog nacrta, a zastupljenost članova iz reda sudaca posljednji je put bila utvrđena Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o Državnom sudbenom vijeću („Narodne novine“, br. 67/18.), pri čemu je svrha izmjena bila osigurati ravnomjerniju teritorijalnu zastupljenost sudova i sudaca te pravedniji sustav glasovanja. Sastav Vijeća ne mora nužno odražavati i osiguravati razmjernu zastupljenost sudaca svih sudova u Republici Hrvatskoj, što s obzirom na ograničen broj članova Vijeća nije niti moguće.

Nadalje, Vrhovni sud Republike Hrvatske izrazio je i svoje protivljenje izmjenama članka 62. Zakona o Državnom sudbenom vijeću kojima se dopunjava opis stegovnog djela neurednog obnašanja sudačke dužnosti vezano uz povećanje ispunjenja sudačke obveze. U vezi s navedenim ističe se da su važeća Okvirna mjerila za rad sudaca iz 2021. rezultat detaljne analize učinkovitosti rada sudova, koja je pokazala da 63% sudaca već u rujnu dostiže razinu od 80% ispunjenja sudačke obveze, nakon čega se dinamika rada usporava, što se negativno odražava na učinkovitost sustava. Iz navedenog je razloga tijekom 2021. bila utvrđena potreba izmjena Okvirnih mjerila odnosno prilagodbe pojedinih mjerila te uvođenja prateće stegovne mjere, a u postupku donošenja novih Okvirnih mjerila bili su uključeni brojni suci, od kojih je većina bila suglasna s predloženim izmjenama.

Konačno, Vrhovni sud Republike Hrvatske protivi se i uvođenju novog stegovnog djela nedavanja suglasnosti na provedbu sigurnosne provjere sudaca. Provedba periodične sigurnosne provjere za suce uvedena je Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o sudovima („Narodne novine“, br. 21/22.) i nije predmet ovoga Zakona, kojim se isključivo propisuje odgovarajuća sankcija za nedavanje suglasnosti za provedbu sigurnosne provjere kako bi se osiguralo ispunjenje propisane obveze.

**TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU,
ODNOSNO DOPUNJUJU**

Povjerenstvo

Članak 7.

- (1) Povjerenstvo ima pet članova, od kojih se dva imenuju iz reda sudaca Vrhovnog suda Republike Hrvatske, a tri iz reda sudaca visokih sudova.
- (2) Povjerenstvo imenuje Opća sjednica Vrhovnog suda Republike Hrvatske, koju čine svi suci Vrhovnog suda Republike Hrvatske, uz sudjelovanje po dva predstavnika svakog visokog suda te po jednog predstavnika svakoga županijskog suda (u daljnjem tekstu: Proširena opća sjednica).
- (3) Povjerenstvo odluke donosi većinom glasova.
- (4) Članovi Povjerenstva ne mogu biti kandidati za članove Vijeća.
- (5) Povjerenstvo se imenuje na vrijeme od pet godina, a ako nekome od članova Povjerenstva prestane sudačka dužnost za vrijeme trajanja mandata, Proširena opća sjednica imenovat će drugog člana, iz reda sudaca iz kojeg je član kojem je prestao mandat.
- (6) Predsjednika Povjerenstva biraju članovi Povjerenstva između sebe.
- (7) Tehničku potporu Povjerenstvu pružaju stručne službe Vijeća.

Kandidiranje

Članak 12.

- (1) Pravo predlaganja kandidata za članove Vijeća iz reda sudaca imaju svi suci.
- (2) Kandidat za člana Vijeća ne može biti sudac kojemu je u posljednje četiri godine izrečena stegovna kazna.
- (3) Svaki kandidat za člana Vijeća mora dati pisani pristanak na kandidaturu.

Članak 14.

- (1) Prijedlozi kandidata za članove Vijeća iz reda sudaca Vrhovnog suda Republike Hrvatske podnose se kandidacijskom odboru Vrhovnog suda Republike Hrvatske.
- (2) Prijedlozi kandidata za članove Vijeća iz reda sudaca županijskih sudova podnose se nadležnom kandidacijskom odboru za područje nadležnih županijskih sudova iz članka 9. stavka 3. ovoga Zakona. Kandidat za člana Vijeća iz reda sudaca županijskih sudova može biti sudac koji najmanje pet godina obnaša dužnost suca županijskog suda.
- (3) Prijedlozi kandidata za članove Vijeća iz reda sudaca prvostupanjskih sudova podnose se kandidacijskom odboru prvostupanjskih sudova. Kandidat za člana Vijeća iz reda sudaca prvostupanjskih sudova može biti sudac koji najmanje pet godina obnaša sudačku dužnost.
- (4) Prijedlozi kandidata za članove Vijeća iz reda sudaca Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, Visokog kaznenog suda Republike Hrvatske i Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske podnose se kandidacijskom odboru

visokih sudova. Kandidat za člana Vijeća iz reda sudaca visokih sudova može biti sudac koji najmanje pet godina obnaša dužnost suca pojedinog visokog suda.

(5) Nadležni kandidacijski odbori utvrđuju pravovaljanost kandidatura za članove vijeća.

Članak 16.

(1) Kandidacijski odbori dostavljaju Povjerenstvu nakon provedenog glasovanja rezultate glasovanja.

(2) Povjerenstvo utvrđuje listu kandidata za članove Vijeća iz reda sudaca Vrhovnog suda Republike Hrvatske, listu kandidata za članove Vijeća iz reda sudaca visokih sudova, tri liste kandidata za članove Vijeća iz reda sudaca županijskih sudova i listu kandidata za članove Vijeća iz reda sudaca prvostupanijskih sudova.

(3) Listu kandidata za članove Vijeća iz reda sudaca Vrhovnog suda Republike Hrvatske čini šest kandidata koji su ostvarili najveći broj glasova.

(4) Liste kandidata za članove Vijeća iz reda sudaca županijskih sudova čini najviše 15 kandidata koji su ostvarili najveći broj glasova na području pojedinog kandidacijskog odbora.

(5) Listu kandidata za članove Vijeća iz reda sudaca prvostupanijskih sudova čini najviše 15 kandidata koji su ostvarili najveći broj glasova.

(6) Listu kandidata za članove Vijeća iz reda sudaca visokih sudova čini najviše 15 kandidata koji su ostvarili najveći broj glasova.

(7) Utvrđene liste kandidata objavljuje Povjerenstvo na web-stranici Vrhovnog suda Republike Hrvatske.

(8) Odustanak kandidata s liste nije dopušten nakon objavljivanja liste kandidata.

Članak 42.

(1) U djelokrug Vijeća spada:

- imenovanje sudaca,
- imenovanje i razrješenje predsjednika sudova,
- odlučivanje o imunitetu sudaca,
- premještaj sudaca,
- vođenje stegovnog postupka i odlučivanje o stegovnoj odgovornosti sudaca,
- odlučivanje o razrješenju sudaca,
- sudjelovanje u osposobljavanju i usavršavanju sudaca i sudskih službenika,
- donošenje Metodologije izrade ocjene sudaca,

- vođenje osobnih očevidnika sudaca,
- davanje odobrenja za obavljanje druge službe ili posla uz obnašanje sudačke dužnosti
- vođenje i kontrola imovinskih kartica sudaca.

(2) Član Vijeća izuzet je od obavljanja dužnosti člana Vijeća u postupku imenovanja sudaca, imenovanja i razrješenja predsjednika sudova, premještaja sudaca, odlučivanja o razrješenju sudaca, stegovnom postupku, vođenja i kontrole imovinskih kartica sudaca te u postupku odlučivanja o imunitetu suca ako mu je kandidat ili sudac, odnosno jedan od kandidata ili sudaca:

- 1) bračni ili izvanbračni drug ili srodnik po tazbini do drugog stupnja, bez obzira na to je li bračni ili izvanbračni odnos prestao ili nije,
- 2) srodnik u uspravnoj liniji do bilo kojeg stupnja, a u pobočnoj liniji do četvrtog stupnja,
- 3) u odnosu skrbnika, šticećenika, posvojitelja i posvojenika.

(3) Član Vijeća, čim sazna da postoji koji od razloga za izuzeće iz stavka 2. ovoga članka, dužan je odmah prekinuti obavljanje svih radnji u postupku i o tome obavijestiti Vijeće.

(4) Ako član Vijeća, izvan slučajeva iz stavka 2. ovoga članka, zna za okolnosti koje izazivaju sumnju u njegovu nepristranost u postupcima iz stavka 1. ovoga članka, dužan je o tome odmah obavijestiti Vijeće koje će donijeti odgovarajuću odluku.

(5) Kandidat u postupku pred Vijećem može tražiti izuzeće njegova člana ako smatra da postoje okolnosti koje izazivaju sumnju u njegovu nepristranost u navedenom postupku.

Članak 51.

- (1) Za suca može biti imenovana osoba koja je hrvatski državljanin.
- (2) Za suca općinskog, trgovačkog i upravnog suda može biti imenovana osoba koja je završila Državnu školu za pravosudne dužnosnike odnosno koja već obnaša pravosudnu dužnost.
- (3) Za suca županijskog suda može biti imenovana osoba koja je radila kao pravosudni dužnosnik najmanje deset godina.
- (4) Za suca Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske, Visokog kaznenog suda Republike Hrvatske, Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske i Visokog upravnog suda Republike Hrvatske može biti imenovana osoba koja je radila kao pravosudni dužnosnik najmanje dvanaest godina.
- (5) Za suca Vrhovnog suda Republike Hrvatske može biti imenovana osoba koja je najmanje 15 godina radila kao pravosudni dužnosnik, isto toliko godina bila odvjetnik, javni bilježnik, sveučilišni profesor pravnih znanosti koji ima položen pravosudni ispit i najmanje 15 godina radnog iskustva nakon položenog pravosudnog ispita i ugledni pravnik s položenim pravosudnim ispitom i najmanje 20 godina radnog iskustva, koji se dokazao svojim stručnim radom na određenom pravnom području, kao i stručnim i znanstvenim radovima.

Članak 52.

- (1) Slobodna sudačka mjesta mogu se popunjavati samo u skladu s planom popunjavanja slobodnih sudačkih mjesta.
- (2) Predsjednik suda dužan je izvijestiti Ministarstvo pravosuđa o broju sudaca koji ispunjavaju uvjete za mirovinu u iduće dvije kalendarske godine te o potrebi popunjavanja sudačkih mjesta koja će se uprazniti, vodeći računa o radnoj opterećenosti suda.
- (3) Ministarstvo pravosuđa najkasnije do kraja kalendarske godine donosi za sljedeće dvije godine plan popunjavanja slobodnih sudačkih mjesta u svim sudovima i dostavlja ga predsjedniku Vrhovnog suda Republike Hrvatske i predsjedniku Vijeća.
- (4) Plan iz stavka 1. ovoga članka izmijenit će se ako se tijekom godine činjenice na temelju kojih je donesen bitno izmijene.

Članak 55.

- (1) Kada pravosudni dužnosnik podnosi prijavu na oglas o slobodnom mjestu suca u županijskim i visokim sudovima, Vijeće će od nadležnog sudačkog vijeća odnosno državnog odvjetnika zatražiti ocjenu obnašanja dužnosti.
- (2) Ocjenom obnašanja dužnosti može se ostvariti najviše 150 bodova.
- (3) Na temelju ukupnog broja bodova utvrđenog ocjenom obnašanja dužnosti Vijeće utvrđuje redoslijed kandidata koji se objavljuje na internetskim stranicama Vijeća.
- (4) Vijeće će na razgovor pozvati kandidate koji su prema utvrđenom redoslijedu ostvarili više od 130 bodova, a iznimno i manje ako je broj kandidata s najmanje 130 bodova manji od broja sudaca koji se imenuju.
- (5) Na razgovoru iz stavka 4. ovoga članka kandidatima se postavljaju pitanja koja se odnose na njihov dosadašnji rad i aktivnosti, a na temelju kojih se može utvrditi njihov osjećaj za pravdu, sposobnost primjerenog i odgovornog obnašanja dužnosti te njihova motiviranost za obnašanje dužnosti. Kandidat na razgovoru može ostvariti najviše 15 bodova. Bodovi se dodjeljuju neposredno nakon razgovora sa svakim pojedinim kandidatom.
- (6) Zbrajanjem broja bodova ostvarenog ocjenom obnašanja dužnosti i na razgovoru Vijeće utvrđuje redoslijed kandidata i objavljuje ga na svojim internetskim stranicama. Vijeće će imenovati suce između najviše 10 kandidata koji su ostvarili najveći broj bodova, s tim da razlika između izabranog kandidata i kandidata s najvećim brojem bodova ne smije biti veća od 10 bodova.

Članak 55.a

- (1) Kada pravosudni dužnosnik podnosi prijavu na oglas o slobodnom mjestu suca Vrhovnog suda Republike Hrvatske, Vijeće će od nadležnog sudačkog vijeća odnosno državnog odvjetnika zatražiti ocjenu obnašanja dužnosti.
- (2) Kandidati za suca Vrhovnog suda Republike Hrvatske koji su podnijeli prijave na oglas, a nisu pravosudni dužnosnici pristupaju provjeri znanja pred Vijećem koja se sastoji od izrade jedne ili više pisanih radnji.

(3) Ocjenom obnašanja dužnosti odnosno pisanom provjerom znanja može se ostvariti najviše 150 bodova.

(4) Na temelju ukupnog broja bodova utvrđenog ocjenom obnašanja dužnosti odnosno rezultata pisane provjere znanja Vijeće utvrđuje redoslijed kandidata koji se objavljuje na internetskim stranicama Vijeća.

(5) Vijeće će na razgovor pozvati kandidate koji su prema utvrđenom redoslijedu ostvarili više od 130 bodova, a iznimno i manje ako je broj kandidata s najmanje 130 bodova manji od broja sudaca koji se imenuju.

(6) Na razgovoru iz stavka 5. ovoga Zakona kandidatima se postavljaju pitanja koja se odnose na njihov dosadašnji rad i aktivnosti, a na temelju kojih se može utvrditi njihov osjećaj za pravdu, sposobnost primjerenog i odgovornog obnašanja dužnosti te njihova motiviranost za obnašanje dužnosti. Kandidat na razgovoru može ostvariti najviše 15 bodova. Bodovi se dodjeljuju neposredno nakon razgovora sa svakim pojedinim kandidatom.

(7) Zbrajanjem broja bodova ostvarenog ocjenom obnašanja dužnosti odnosno na pisanoj provjeri znanja i na razgovoru Vijeće utvrđuje redoslijed kandidata i objavljuje ga na svojim internetskim stranicama. Vijeće će imenovati suce između najviše 10 kandidata koji su ostvarili najveći broj bodova, s tim da razlika između izabranog kandidata i kandidata s najvećim brojem bodova ne smije biti veća od deset bodova.

(8) Vijeće donosi Pravila o načinu provođenja i ocjenjivanju pisanih radnji iz stavka 2. ovoga članka te načinu provođenja i ocjenjivanja razgovora iz stavka 6. ovoga članka.

(9) Za kandidate s najvećim brojem bodova Vijeće nadležnoj sigurnosno-obavještajnoj agenciji podnosi zahtjev za provedbu temeljne sigurnosne provjere. Zahtjev se podnosi za onoliko kandidata koliko se sudaca imenuje.

(10) Na temelju izvješća o rezultatu sigurnosne provjere nadležne sigurnosno-obavještajne agencije Vijeće donosi ocjenu o postojanju sigurnosnih zapreka.

(11) U slučaju da kandidat iz stavka 9. ovog članka odbije dati suglasnost za provođenje sigurnosne provjere ili se u odnosu na tog kandidata utvrdi postojanje sigurnosnih zapreka, Vijeće nadležnoj sigurnosno-obavještajnoj agenciji podnosi zahtjev za provedbu sigurnosne provjere kandidata koji je ostvario sljedeći najveći broj bodova.

(12) Sigurnosna provjera provodi se sukladno Zakonu o sigurnosnim provjerama.

Članak 56.

(1) Kada Vijeće za suca općinskog, trgovačkog ili upravnog suda imenuje kandidate koji su završili Državnu školu za pravosudne dužnosnike, izbor mora biti utemeljen na završnoj ocjeni koju su kandidati ostvarili u Državnoj školi i ostvarenim bodovima na razgovoru s kandidatima.

(2) Kada Vijeće za suce imenuje kandidate koji su završili Državnu školu za pravosudne dužnosnike, a završnu ocjenu u Državnoj školi za pravosudne dužnosnike ostvarili su na temelju različitih mjerila, vrijednost završne ocjene tih kandidata usklađuje se tako da se završna ocjena svakog kandidata pomnoži koeficijentom koji se izračunava tako da se najviša moguća završna ocjena prema propisima koji su važili u vrijeme prijave na oglas o

slobodnom sudačkom mjestu podijeli najvišom mogućom završnom ocjenom koju je prema važećim propisima kandidat mogao ostvariti u vrijeme njegova ocjenjivanja.

(3) Kada u postupku imenovanja sudaca općinskih, trgovačkih ili upravnih sudova sudjeluje osoba koja već obnaša pravosudnu dužnost, ocjena obnašanja dužnosti množi se koeficijentom dva.

(4) Na temelju završnih ocjena u Državnoj školi za pravosudne dužnosnike odnosno ocjene obnašanja dužnosti iz stavka 3. ovoga članka Vijeće utvrđuje redoslijed kandidata koji se objavljuje na internetskim stranicama Vijeća.

(5) Na razgovor pred Vijećem pozivaju se kandidati prema utvrđenom redoslijedu iz stavka 4. ovoga članka. Kandidatima se postavljaju pitanja koja se odnose na njihov dosadašnji rad i aktivnosti, a na temelju kojih se može utvrditi njihov osjećaj za pravdu, sposobnost primjerenog i odgovornog obnašanja dužnosti te njihova motiviranost za obnašanje dužnosti. Kandidati na razgovoru mogu ostvariti najviše 15 bodova. Bodovi se dodjeljuju neposredno nakon razgovora sa svakim pojedinim kandidatom.

(6) Zbrajanjem broja bodova ostvarenog završnom ocjenom odnosno ocjenom obnašanja dužnosti i na razgovoru Vijeće utvrđuje redoslijed kandidata koji se objavljuje na internetskim stranicama Vijeća. Vijeće će imenovati suce između najviše 10 kandidata koji su ostvarili najveći broj bodova, s tim da razlika između izabranog kandidata i kandidata s najvećim brojem bodova ne smije biti veća od deset bodova.

(7) Prije donošenja odluke o imenovanju Vijeće kandidate iz stavka 6. ovoga članka upućuje na psihološko testiranje radi utvrđenja sposobnosti za obnašanje sudačke dužnosti. Pravila o sadržaju psihološkog testiranja donosi Vijeće. Za suca se ne može imenovati kandidat koji ne zadovolji na psihološkom testiranju.

(8) Za kandidate s najvećim brojem bodova Vijeće nadležnoj sigurnosno-obavještajnoj agenciji podnosi zahtjev za provedbu temeljne sigurnosne provjere. Zahtjev se podnosi za onoliko kandidata koliko se sudaca imenuje.

(9) Na temelju izvješća o rezultatu sigurnosne provjere nadležne sigurnosno-obavještajne agencije Vijeće donosi ocjenu o postojanju sigurnosnih zapreka.

(10) U slučaju da kandidat iz stavka 8. ovog članka odbije dati suglasnost za provođenje sigurnosne provjere ili se u odnosu na tog kandidata utvrdi postojanje sigurnosnih zapreka, Vijeće nadležnoj sigurnosno-obavještajnoj agenciji podnosi zahtjev za provedbu sigurnosne provjere kandidata koji je ostvario sljedeći najveći broj bodova.

(11) Sigurnosna provjera provodi se sukladno Zakonu o sigurnosnim provjerama.

Članak 56.a

(1) Odluka o imenovanju sudaca mora biti obrazložena. U obrazloženju odluke Vijeće je dužno za svakog kandidata koji je pristupio razgovoru posebno obrazložiti broj bodova dodijeljenih na razgovoru.

(2) Ako je prema utvrđenom redoslijedu iz članka 55. stavka 6., članka 55.a stavka 7. i članka 56. stavka 6. ovoga Zakona više kandidata ostvarilo isti broj bodova te ako je za suca Vijeće

imenovalo kandidata koji nije ostvario najveći broj bodova, Vijeće će u odluci o imenovanju posebno obrazložiti razloge zbog kojih je prednost dalo izabranom kandidatu u odnosu na kandidate s istim odnosno većim brojem bodova.

(3) Odluka o imenovanju sudaca objavljuje se u „Narodnim novinama“.

Članak 56.b

Suci koji su imenovani na sudačku dužnost prema propisima koji su na snazi do 31. prosinca 2012. nisu dužni završiti Državnu školu za pravosudne dužnosnike.

Članak 61.

(1) Sudac može uz svoj pristanak biti privremeno upućen na rad u drugi sud na vrijeme do dvije godine, s time da se to vrijeme može produžiti najviše još za dvije godine.

(2) Sudac se može privremeno uputiti na rad u drugi sud kada u tom sudu postoji potreba za sućem zbog povećanog priljeva predmeta ili duže odsutnosti s rada sudaca koji u tom sudu obnašaju sudačku dužnost.

(3) Odluku o upućivanju suca u drugi sud donosi Vijeće uz prethodno mišljenje predsjednika suda u koji se sudac upućuje, predsjednika suda gdje sudac obnaša sudačku dužnost i mišljenje predsjednika Vrhovnog suda Republike Hrvatske.

(4) Sudac koji je privremeno upućen na rad u sud višeg stupnja, u postupku i radu na predmetima ima prava i obveze kao viši sudski savjetnik.

(5) Sudac upućen na drugi sud ima pravo na plaću koja je za njega povoljnija, smještaj te na naknadu troškova zbog posebnih uvjeta rada kao što su putni troškovi, troškovi korištenja osobnog automobila u službene svrhe i drugo. Visinu naknade troškova zbog tih uvjeta utvrđuje pravilnikom ministar pravosuđa.

Članak 61.a

(1) O potrebi popunjavanja slobodnih sudačkih mjesta trajnim premještajem Vijeće će izvijestiti objavljivanjem poziva na svojim internetskim stranicama.

(2) Suci koji žele biti trajno premješteni u drugi sud, u roku koji odredi Vijeće, dostavljaju Vijeću pisanu prijavu uz koju prilažu rješenje predsjednika suda o ispunjavanju svoje sudačke obveze za posljednje dvije godine.

(3) Nakon proteka roka za dostavu prijava iz stavka 2. ovog članka, Vijeće će utvrditi potrebe i stanje popunjenosti sudačkih mjesta te broj primljenih, riješenih i neriješenih predmeta u sudovima u kojima prijavljeni kandidati obnašaju sudačku dužnost. Prijave sudaca koji sudačku dužnost obnašaju u sudovima u kojima bi u slučaju premještaja došlo do većih poteškoća u organizaciji rada neće se razmatrati.

(4) Na temelju mjerila propisanih člankom 97. i primjenom metodologije iz članka 98. Zakona o sudovima (»Narodne novine«, br. 28/13. i 33/15.), Vijeće sastavlja listu prvenstva i donosi odluku o premještaju.

Članak 62.

(1) Sudac odgovara za počinjena stegovna djela.

(2) Stegovna djela jesu:

1. neuredno obnašanje sudačke dužnosti,
2. nepostupanje po odluci donesenoj u postupku za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku,
3. obnašanje službe, poslova ili djelatnosti nespojivih sa sudačkom dužnošću,
4. izazivanje poremećaja u radu suda koji znatno utječu na djelovanje sudbene vlasti,
5. povreda službene tajne u svezi s obnašanjem sudačke dužnosti,
6. nanošenje štete ugledu suda ili sudačke dužnosti na drugi način,
7. nepodnošenje imovinske kartice ili neistinito prikazivanje podataka u imovinskoj kartici,
8. nepodvrgavanje prosudbi tjelesnih i duševnih svojstava radi ocjene sposobnosti za obnašanje sudačke dužnosti,
9. povreda propisa o zaštiti osobnih podataka.

(3) Stegovni postupak za stegovno djelo iz stavka 2. točke 1. ovoga članka pokrenut će se osobito:

1. ako sudac bez opravdanog razloga ne izrađuje i ne otprema sudske odluke,
2. ako je sudačko vijeće ocijenilo rad suca ocjenom nezadovoljavajuće obnaša dužnost,
3. ako je bez opravdanog razloga broj odluka koje je sudac donio u jednogodišnjem razdoblju manje od 80% odluka utvrđenih Okvirnim mjerilima za rad sudaca,
4. ako sudac u rješavanju predmeta bez opravdanog razloga odstupa od redosljeda njihovog zaprimanja u sudu, odnosno ne vodi računa o njihovoj hitnosti.

(4) Ako je pokrenut stegovni postupak protiv suca za stegovno djelo iz stavka 2. točke 2. ovoga članka, Vijeće je dužno o tome obavijestiti nadležno državno odvjetništvo.

Članak 63.

(1) Za počinjena stegovna djela mogu se izreći sljedeće stegovne kazne:

1. ukor,
2. novčana kazna do jedne trećine plaće ostvarene u prethodnom mjesecu u vremenu od jednog do tri mjeseca,
3. novčana kazna do jedne trećine plaće ostvarene u prethodnom mjesecu u vremenu od četiri do šest mjeseci,

4. novčana kazna do jedne trećine plaće ostvarene u prethodnom mjesecu u vremenu od sedam do dvanaest mjeseci,
5. razrješenje od dužnosti.

(2) Ako je sucu izrečena stegovna kazna razrješenje od dužnosti, Vijeće može odlučiti da se izvršenje te stegovne kazne odgodi za vrijeme koje ne može biti kraće od šest mjeseci niti dulje od dvije godine.

(3) Vijeće može primijeniti uvjetnu osudu razrješenja od dužnosti ako ocijeni da se i bez izvršenja te stegovne kazne može očekivati ostvarenje svrhe kažnjavanja, tj. da će sudac u daljnjem obnašanju sudačke dužnosti prestati s ponašanjem zbog kojeg mu je izrečena stegovna kazna razrješenje od dužnosti.

(4) Vijeće će opozvati uvjetnu osudu i odrediti izvršenje izrečene kazne ako stegovno kažnjeni sudac u vremenu provjeravanja počini jedno ili više stegovnih djela.

(5) Uvjetna se osuda ne može opozvati nakon što je protekla godina dana od isteka vremena provjeravanja.

(6) Kod izricanja kazne za stegovno djelo uzima se u obzir osobito: težina povrede i nastale posljedice, stupanj odgovornosti, okolnosti pod kojima je stegovno djelo učinjeno, raniji rad i ponašanje suca i druge okolnosti koje utječu na izricanje kazne.

(7) Pri odlučivanju o odgovornosti i kazni za stegovno djelo na odgovarajući se način primjenjuju odredbe Kaznenog zakona.

(8) O izrečenoj kazni u roku od 24 sata obavještava se nadležno sudačko vijeće, predsjednik suda u kojem sudac obavlja dužnost i ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa, koje vodi evidenciju o izrečenim kaznama.

Članak 64.

(1) Sudac kojemu je Vijeće izreklo stegovnu kaznu ukora ne može biti imenovan na drugi sud u roku od godine dana od pravomoćnosti odluke o izricanju te stegovne kazne.

(2) Sudac kojemu je Vijeće izreklo stegovnu kaznu iz članka 63. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona, ne može biti imenovan na drugi sud u roku od godine dana od pravomoćnosti odluke o izricanju te stegovne kazne.

(3) Sudac kojemu je Vijeće izreklo stegovnu kaznu iz članka 63. stavka 1. točke 3. ovoga Zakona, ne može biti imenovan na drugi sud u roku od dvije godine od pravomoćnosti odluke o izricanju te stegovne kazne.

(4) Sudac kojemu je Vijeće izreklo stegovnu kaznu iz članka 63. stavka 1. točke 4. ovoga Zakona, ne može biti imenovan na drugi sud u roku od tri godine od pravomoćnosti odluke o izricanju te stegovne kazne.

(5) Sudac kojemu je Vijeće izreklo stegovnu kaznu iz članka 63. stavka 1. točke 5. ovoga Zakona, ne može biti imenovan na drugi sud u roku od četiri godine od pravomoćnosti odluke o izricanju te stegovne kazne.

Članak 65.

- (1) Stegovni postupak ne smije se pokrenuti nakon jedne godine od saznanja za počinjeno stegovno djelo i počinitelja, odnosno tri godine od počinjenoga stegovnog djela.
- (2) Ako stegovno djelo povlači kaznenu odgovornost, stegovni postupak smije se pokrenuti u vremenu u kojem zastarijeva pokretanje kaznenog postupka, pod uvjetom da je taj postupak pokrenut.
- (3) Izvršenje stegovne kazne zastarijeva za godinu dana od njezine pravomoćnosti.
- (4) Stegovne kazne brišu se iz evidencije po službenoj dužnosti u roku od godinu dana nakon proteka rokova iz članka 64. ovoga Zakona.

Članak 70.

- (1) U postupku odlučivanja o stegovnoj odgovornosti sucu protiv kojega se postupak vodi mora se pružiti mogućnost da iznese svoju obranu osobno, u pisanom obliku, ili po branitelju kojega izabere.
- (2) Odluka kojom se utvrđuje da je sudac stegovno odgovoran i kojom mu se izriče stegovna kazna može se odnositi samo na stegovno djelo i osobu koju je podnositelj zahtjeva označio u svom zahtjevu.
- (3) Odluka mora biti izrađena i otpremljena strankama u roku od 15 dana nakon njezina donošenja.

Članak 72.

- (1) Stegovni postupak provodi se odgovarajućom primjenom odredaba Zakona o kaznenom postupku, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.
- (2) Kod donošenja odluke o stegovnoj odgovornosti i izricanju stegovne kazne Vijeće nije vezano prijedlogom podnositelja zahtjeva za vođenje stegovnog postupka.
- (3) U stegovnom postupku ne plaćaju se pristojbe, a troškove postupka snosi sud u kojem sudac obavlja dužnost.

Članak 73.

- (1) Sudac će biti udaljen s dužnosti:
 - ako je protiv njega pokrenut kazneni postupak zbog kaznenog djela za koje je predviđena kazna zatvora od pet godina ili teža kazna, ili dok se nalazi u pritvoru,
 - zbog osude za kazneno djelo koje ga čini nedostojnim obavljanja sudačke dužnosti ili
 - zbog počinjenoga teškoga stegovnog djela.
- (2) Sudac može biti udaljen s dužnosti:
 - ako je protiv njega pokrenut kazneni postupak zbog kaznenog djela za koje je predviđena kazna zatvora do pet godina,
 - ako obavlja službu, posao ili aktivnost koji su nespojivi s obavljanjem sudačke dužnosti,
 - ako je ovlašten predlagatelj u zahtjevu za pokretanje stegovnog postupka predložio izricanje stegovne kazne razrješenja od dužnosti.
- (3) Zahtjev za udaljenje s dužnosti Vijeću podnosi predsjednik suda u kojem sudac obnaša sudačku dužnost, predsjednik neposredno višeg suda, nadležno sudačko vijeće ili predsjednik Vrhovnog suda Republike Hrvatske.

(4) Odluku o udaljenju s dužnosti u slučaju iz stavka 1. ovoga članka donosi predsjednik suda, a u slučajevima iz stavka 2. ovoga članka odluku donosi Vijeće bez odgode.

Članak 75.

(1) Privremeno udaljenje od obavljanja dužnosti određuje se na rok od tri mjeseca, po proteku toga roka može ga Vijeće iz opravdanih razloga, na jednak način produljiti za daljnja tri mjeseca. Privremeno udaljenje može trajati do pravomoćnog okončanja stegovnog postupka, koji u tom slučaju Vijeće mora provesti u roku od godinu dana.

(2) Za vrijeme privremenog udaljenja s dužnosti sudac ima pravo na jednu polovinu plaće.

(3) U slučaju oslobađajuće odluke u stegovnom postupku odluka o privremenom udaljenju prestaje po sili zakona danom pravomoćnosti odluke Vijeća. U tom slučaju ili u slučaju da je izrečena stegovna mjera novčane kazne ili ukora, sudac ima pravo na isplatu razlike neisplaćene plaće za vrijeme trajanja posljedica odluke o udaljenju od obavljanja dužnosti.

Članak 78.

(1) Prijedlog za razrješenje u slučaju trajnog gubitka sposobnosti za obavljanje sudačke dužnosti podnosi se na temelju pravomoćne odluke:

– suda o oduzimanju poslovne sposobnosti ili

– nadležnog tijela da su tjelesna i duševna svojstva takva da onemogućuju obavljanje sudačke dužnosti.

(2) Ako iz ponašanja suca ili njegovog odnosa prema radu proizlazi sumnja na trajni gubitak sposobnosti za obnašanje sudačke dužnosti, Državno sudbeno vijeće može samostalno ili na prijedlog predsjednika suda odrediti da se sudac podvrgne liječničkoj prosudbi njegovih tjelesnih i duševnih sposobnosti.

Članak 80.

(1) Vijeće imenuje predsjednike sudova.

(2) Predsjednik suda imenuje se na vrijeme od 4 godine. Nitko ne može biti imenovan na dužnost predsjednika suda u sudu istog stupnja i vrste više od dva puta.

(3) Predsjednik suda koji nije ponovno imenovan nastavlja obnašati sudačku dužnost u sudu u kojem je imenovan za suca.

Članak 82.

Za predsjednika suda može biti imenovan sudac iste vrste i istog stupnja suda u kojem se imenuje predsjednik suda ili sudac višeg suda.

Članak 87.

(1) Sudac je dužan u roku od 30 dana od dana prvog stupanja na dužnost Vijeću podnijeti izvješće o svojoj imovini te imovini svoga bračnog druga, izvanbračnog druga odnosno životnog partnera i maloljetne djece sa stanjem na dan stupanja na dužnost (imovinska kartica suca).

(2) Ako je tijekom godine došlo do bitne promjene u imovini suca i osoba iz stavka 1. ovoga članka, sudac je dužan najkasnije do 1. ožujka sljedeće godine Vijeću podnijeti izvješće o nastalim promjenama u imovini.

Članak 88.

(1) Podaci o imovini suca obuhvaćaju podatke o naslijeđenoj imovini i podatke o stečenoj imovini suca i osoba iz članka 87. stavka 1. ovoga Zakona.

(2) Podaci o naslijeđenoj imovini obuhvaćaju podatke o vrsti i ukupnoj vrijednosti nasljedstva te podatke od koga je nasljedstvo naslijeđeno.

(3) Podaci o stečenoj imovini obuhvaćaju podatke o:

– nekretninama stečenim kupoprodajom, zamjenom, darovanjem, unošenjem i izuzimanjem nekretnina iz trgovačkog društva, stečenim u postupku likvidacije ili stečaja, stečenim na temelju odluka suda ili drugog tijela, povratom imovine stečene u postupku denacionalizacije te na drugi način stečenim nekretninama od drugih osoba,

– pokretninama veće vrijednosti,

– poslovnim udjelima i dionicama u trgovačkim društvima,

– udjelima u vlasništvu drugih poslovnih subjekata,

– novčanoj štednji ako ona premašuje jednogodišnji iznos netoplaće suca,

– dugovima, preuzetim jamstvima i ostalim obvezama,

– dohotku od nesamostalnog rada, dohotku od imovine i imovinskih prava, dohotku od kapitala, dohotku od osiguranja i drugom dohotku,

– primicima koji se ne smatraju dohotkom i primicima na koje se ne plaća porez na dohodak.

(4) Pod pokretninama veće vrijednosti iz stavka 3. podstavka 2. ovoga članka podrazumijevaju se vozila, plovila, zrakoplovi, radni strojevi, lovačko oružje, umjetnine, nakit, drugi predmeti osobne uporabne vrijednosti, vrijednosni papiri, životinje i druge stečene pokretne pojedinačne vrijednosti veće od 30.000,00 kuna, osim predmeta kućanstva i odjevnih predmeta.

Članak 88.b

(1) Vijeće vodi evidenciju izvješća o imovini suca i kontrolira podatke o njegovoj imovini.

(2) Nakon primitka izvješća te dopune izvješća o imovini suca Vijeće će od Porezne uprave Ministarstva financija i drugih tijela pribaviti podatke kojima raspolažu o njegovoj imovini i usporediti ih s podacima u izvješću o imovini.

(3) Ako za imovinu koju je sudac naveo u izvješću nije dostavio podatke o načinu stjecanja te imovine, Vijeće će zatražiti od suca pisano očitovanje.

(4) Ako se podaci u izvješću o imovini koje je Vijeće pribavilo na način opisan u stavku 2. ovoga članka razlikuju od podataka koje je sudac naveo u izvješću, Vijeće će o tome obavijestiti predsjednika suda u kojemu sudac obnaša dužnost i predsjednika neposredno višeg suda radi podnošenja zahtjeva za pokretanje stegovnog postupka.

(5) Ako se iz očitovanja suca utvrdi nesrazmjer vrijednosti i načina stjecanja imovine suca, Vijeće će o tome obavijestiti Poreznu upravu Ministarstva financija.

Članak 89.

(1) Vijeće vodi osobne očevidnike sudaca.

(2) Sudac ima pravo uvida u svoj osobni očevidnik.

(3) Pravilnik o sadržaju osobnih očevidnika, načinu vođenja osobnih očevidnika suca i pravo uvida donosi Vijeće.